

Universitätsbibliothek Paderborn

**Generalis Totius Sacri Ordinis Clericorum Canonicorum
Historia Tripartita**

Pennotto, Gabriele

Coloniae, Anno M.DC.XXXXV.

XLIII. De Generali dicti Ordinis reformatione per Benedictum XII.
promulgatæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38634

CAPUT QVADRAGESI-
MV M TERTIVM.

De generali reformatione Ca-
nonicorum regularium anno
Domini 1339. per Benedictum
Papam huius nominis XII.
promulgata.

Bosrema generalis canonici
ordinis reformatio ea exiit,
qua facta est per Benedictum
Papam huius nominis XII. qui
ut erat mente, & profectio
religiosissimus, postquam ad
fusigum eminens Pontificis
calis enclosus ebanus magis in votu habuissi
indica, quam ut omnes regularium ordines ad
primam illorum institutionem reduceret, ac ea
tempore plurimi relaxatos reformaret, quod
ex eiusdem Pontificis Decretis, & literis Apo-
stolicis ea de causa emanatis, ac nouissime in pri-
ma parte Bullarij per Laetitium Cherubinum e-
dicti compedit, tatis clare intueri licet, ita itaque
religiosissimus Pontifex inter alios regularium
ordinis, ad ilium canonicorum mentis oculos di-
rigens, & disciplinam canonicanam in plerisque
mudiariibus, vel collapsam penitus, vel ad occasum
indumentum animaduertens, vt illam erigeret, ac
repararet, tato animi ornata infiniti, vt pro illius
reparatione non tam viam, quod atitur, Bullam,
sed integrum librum Constitutionum edide-
dunt enim librum (vt Iohannes Trulli Arago-
nensis canonice verbis utr in primo suo lib. de ca-
nonico cap. 11. finem) vitam nostram canonici,
praeferentes etiuno excreteo retinuisse
enim esse, & si fuisset, vt nec facer ordo tam
calamitatem, & cladem acepsisset, nec ad occu-
pandum, medendum, toti incommodis, omni-
nia, ferè via nunc occluderetur. Verum quod ea
situatione nostra depravatus conditus, vt in pre-
cepti sponte fine aliqua difficultate ferarum, ad
bonum vero nonnulli cum magna labore, ac con-
silio contendamus, & quam ciusimè, nisi manu
Divulsum teneamur, à benecepta renoc-
mulum factum est, vt leges illa sanctissime, li-
per per variis Provincias promulgatae, ac etiam
nonnullis Capitulis provincialibus coactis, vñsi
quadragesimus mandata, br cuiusmodi temporis in-
tervallo, sive in Italia, sive etiam in Gallia, Hispania,
Almania, ceterisque Provinciis in defunctu-
m recente adeò, vt vix illarū nomen memore-
tur nam quod ad Hispanos attinet, referam hic,
qua praefatus Iohannes Trullus loco proxime ci-
tato scribit, nemirum lib. 1. cap. 11. ad finem: Inve-
te, inquit, fundat̄ XII. Prałati Regulares Ecclesie-
rum Cathedralium, & ministrorum Provinciarum

Iara concilij, & Caesar Augustus anno Domini 1340.
mense Augusto in Castro Regio Civitatis Illetra Capitu-
lum Provincialē corgerunt, & aliquor diebus cele-
brarunt, ut quo promulgata fuerint subterranea ille
Constitutiones generales omnium totius orbis canoni-
carum regularium codem Benedicto XII. auctore, & e-
unigatore: que quidem huc nostra tempestate non so-
lum ab usu recesserunt, sed etiam oblitio profunda
conspicuit & iaceat. De Germanis verò, Polonicis ac
etia Gallicanis certò certius est, apud illos in ob-
litio penitus iussisse, vix illarum nomine retine-
to, cū illi eas quotidie per literas ex nobis requiri-
ant. De Italiis non mirum, quandoquidem no-
stro seculo iam nulli sunt in Italia canonici regu-
lares, qui non peculiares constitutiones habeant à
Sede Apostolica probatas. Addunt gōnulli, pre-
dictas Benedicti XII. Constitutiones suisse per Cle-
mentem VI. illius immediatum in Pontificatu
successorem abrogatas, cuius abrogationis au-
thenticum in Archivio S. Marie de Pilar Cefalonia
auguste continentur scriptrari, cenusq; exempli
mihi oblatum Romā vidi. Verum cum extensis
literis Bonifacij IX ad Abbatem S. Petri in Ccelo
aurco Papis, ne non etiam ad Prioris S. Fridiani,
& S. Augustini Nicasii Lucensis, & Pisanus
dictecessum, data anno Christi 1401. oclauso Calen-
dis Aprilis, quarum authenticum Papis in dicto
monasterio nostro S. Petri in celo aureo seruat-
ur, per quas Provinciale Capitulum iuxta formā
Constitutionum Benedicti XII. subet congrega-
ri, ac in ciudem contenta executioni demandari,
cum etiam Martinus V. nostros Laceranenses ab
obligatione predicatorum Constitutionum Be-
nedictinarum ex speciali concessione dispensa-
tur, quod (ut eius verbis) more, obleruantis,
& confutundis abundantes habemus,
& in rigiditatibus, & disciplina ordinis strictiores,
& obleruantiz regulari aptiores ad conseruandū
religionis statum, creditu difficile videtur, ipsas
Benedicti XII. Constitutiones per Clementem VI.
saltem generaliter suisse abrogatas. Utung; res
se habeat, ne tantus thesaurus, in quo eximia di-
gnitatis, & antiquitatis sacri ordinis canonicorum
monumenta praelarissima habentur, in tenebris ob-
litiois confitulit delitescat, eas huic nostro o-
peri inferendas opportunum exsiliavim, tum vel
maxime ob hanc causam, quod per illas conflit
in primis canonicos regulares in Oriente, & Oc-
cidente in omnibus Christianorum Provinciis
non solum monasteria innumera, verum etia Ecclesias
Cathedrales plerasq; & Metropolitanas
vñq; ad tempora Benedicti XII. tenuisse, confit
etiam omnes canonicos regulares, tam in mona-
steriis extra cathedralis, quam in ipsis cathedrali-
bus degentes, siuidem prorsus ordinis dignitatis,
status, ac vt sic dicamus, naturæ extitisse, cum

Summus Pontifex equè, & pari mo-
do de omnibus disponat.

¶¶¶

Nn 2

Bene-

Benedicti Papæ XII. Constitutiones pro Generali reformatione canonicorum regularium ordinis sancti Augustini.

Benedictus Episcopus seruum servorum Dei ad perpetuam rei memoriam. Ad decorum Ecclesiam Iaponie Dei, & sanctarum religionum fundaturum in ea, qua licet diversis distincte sint gradibus, in variis tamen vera fiducia proprieatum contineat, tandem Ecclesiam venosam varis floribus meritorum, pro inimicis nobis Apostolicis servitutis officio summis vigiliis, & indefessu studijs clementibus ad ea, qua pro diuini nomine laudes religionum ipsarum sicut puritatem, honestatem morum, regularitatem obseruantem dicitur, & sacrae per ritum scripturarum respiciunt, labores nostras libenter impensis, & opportuna sollicitudini diligenter adhibemus: Ideoq; inter religiones alias in agro ciuitatis plaustrata, ad religionem canonicorum reguliarum ordinis sancti Augustini, ab Christi glorioso Discipulo in primis Ecclesia sacerdotum institutionibus stabilitam, gerentes praeceps charitatis affectum, ac nolentes, quia in eadem religione reformanda cognovimus, ab alijs reformationis remedio praterire, omnia, quia in religione predicta tam à prima ipsius institutione, quam à sacra canonicis sunt salubriter inservienta, omnino immota in sua formitate manere consenserunt, nonnulla que experientia deinceps probant, & supponenda dicta religione viitatis, quinquo necipta, perstat etiam suader, pronidimus, in ea perpetua futuri temporibus obseruanda.

§. 1. Canonicorum recipientum forma.

Statuimus igitur ut quando in Ecclesia cathedrali, monasterio seu loco alio Religionis eiusdem, canonicorum creatus fuerit facienda, nullus recipiatur, vel induatur in canonicum, nisi persona idonea, vel de eius idoneitate spes versimilis habeatur, & talu, que imbi in diuinum, vel alijs, Deo possit, & velit debite impondere observia, quod huiusmodi creatio, & habitus traditus sicut publice, intra Ecclesiam monasterij seu alium locum conventualem religioni eiusdem, nisi canonicationib; cuiuslibet casu ab his fuerit, nullus, ut quoniam facienda. Quod si secundum adhuc fuerit, eo ipso tritum habetur, quod huiusmodi creatio seu habitus traditio, non nisi persona, seu persona religioni eiusdem, que tunc etiam in Ecclesia, loco, seu monasterio praedictu fieri debet, aliquatenus committatur.

§. 2. Probationis modus & locus.

Ivero, qui ex eis fuerint in canonico, infra probationem tempus in loco in quo sicutem septem canones residere, & cœptari habent, tunc, idoneus & fideliter deputetur instrutor, qui ut instruire valeat, in diuinum officium, & obseruantia regulari.

§. 3. Canonicorum creatio ad quem spectet.

Ceterum si canonicorum creatio fuerit facienda, Cag, pertinet ad Praelatum, vna cum Capitulo vel

Couentu, vel cum consensu fieri debet, coram illis. Capitulum seu Couentus, vel eorum maior pars pars ad eam non procederet, vel creationis facienda fore causam rationabiliter renuerentur consentire, Praelatus, ex qua si evidentiter expedit, vel necessarium appareat, obseruatio canonicorum creationem fieri debet, vel per Praelatum & Capitulum, seu Couentum, aut per illos, si illos, ad quem, seu quos pertinerit concorderet determinat & diffinita fore creationem huiusmodi facienda, tunc Praelatus maneat Capitulum seu invenient, & in virtute obedientie eu inveniat, ut ipsi, ac secundum Deum infra vires mensuram ad dicti creationem cum eo in primo casu procedant, vel secundum prefatis Capitulum seu Couentum monitionem, vel maxima huiusmodi pacere neglexerint, vel vacuorum, creationis ipsa ex vice liberè pertinet ad Praelatum, domino per eum nihil in primis factum fuerit transactus, in casu autem de solutorio huiusmodi, Praelatus faciendo condemnare creationem cum consilio seu a couadu Capituli, vel Couentus, eligendis ut per eum regalium, tertianam partem numero ad minus faciemur invenient, etiamque Capitulum vel Couentus, de persona idoneam habeat facultatem, ita tamen, quod tuus poësis Praelatum, sot, & non plures crecent, quot attinet, & cultu, & statu antiquo, & debito locorum, etiamque se re creationis habentes sufficiunt, si Praelatus & Capitulum seu Couentum in creatione huiusmodi concordent, Rursum eorum arbitrium, qui ad ipsius suorum commoda recipiant effectum, si eisdem operationem canonicorum huiusmodi nouant alteri capitulo, nisi concedatur eisdem, quod unum vel plures, qui nescierint, seu nominaverint, in canonico creant, potius detinantes, boso deinceps omnino, non problemi, decernentes conceptiones huiusmodi, si quae sedes forent, & debito loco in quo eisdem, quaeque fuerint, al quatenus acquiratur, in ipso praesertim adiuvium, quod Capitulum, vel Couentum, vel eisdem in noscere sui Praelati, neque eis idonei, vel alteri, occasione ipsius, facere gratias super recognoscere, vel creatione canonorum plorant, quam datur, nec ad huiusmodi pro diuibus gravior faciunt, ut ipsi, si liberi a eorum voluntate proferant, intenti eorum ligata.

§. 4. Profecio ut scienda.

Presenti quoque statutum sanducem, quod singuli canonicorum Religionis eiusdem, professionem expressi faciant, non clandestine, sed patenter, & si convenienter poterit in Ecclesia, & eam Missa, quod si fecerit Praelatus ad quem spectabit profecio, quam tempore probationis elapsa, per canonicos profecti relevantem congruo loco & tempore humiliante requisitione, profecionem condemnare recipere sine rationabili causa nonuerit, vel ultra debitum forte distulerit, dum in concilio ex tunc in dicta Ecclesia, vel monasterio, et membris ipsius, ad omnia idonea confeatur, ad qua confeatur si foret expresso professio. Teneatur tamen quia ad hoc opportunitas se obtulerit, expresso nihilmo posse.

CAPV T QVADRAGE S IM V M TERTIV M.
refrig. Aliquam ex tunc ad premissa donec expresse sunt professio, cum idem habebatur, ac nihilmodum nisi per proprium Praelatum ad profendum expresse constat. Relatos quoque, qui professionem ab eis recipere meruit, aut distulerit, ut praefecitur, ad ipsius professionem, an admittendum, expresse, per suum immediatum suorum legamus easdem, seu per eum ad quem pertinet, compellatur.

§. Recepio clerici, vel laici ad praedictum, ut prohibetur.

Problemum insuper ut in Ecclesia cathedrali, seu monasterio, vel loco alio Religionis eiusdem, quoniam clericorum, vel laicorum recipiatur ad praedicta, seu tria personae in dicta Ecclesia, & seu monasterio, vel loco de praedicta, & haec in modis praedictis, & per eum, vel ad tempus vendat ut, decursum altius dicatur. Quicquid autem contra prohibitions huiusmodi arrebat, omnino decernimus irritum quare ab omnibus recipiuntur, videntes, dantes, & donantes huiusmodi, plera pars a iure flatuas, leviorum suorum arbitrio panantur. Per præmissa usum mandamus circa officia, vel ministeria, aut alia aliquando opportuna, sicut consuetudo per seculares clericos, apud innumera.

§. Ministratio claustralium electio, quando, & quomodo facienda.

Viam dicta Religionis laboratur in omnibus dignitatibus in Ecclesia, seu monasterio, loco, alio collocato, seu couventu Religionis eiusdem. Superiorum istudque non habent, ac etiam in quolibet collectivo couentiatis duodecim, vel maiorem numerum habentes canonicorum, etiamque Superiorum in dignitate habeat precium in alio loco etiam minoris dignitatem habentes, in quo Prior claustralium esse videatur, confinuat huiusmodi Prior claustralium. Illig. prior constitutio sit per illum, seu illorum, ad quemque primarius, cum consilio aliquorum seniorum illius loci, qui constitutur, attentione prouidendo, ut prior, qui etiam Religionis ordinatum habeat, non nullus idoneus ad exercendum, in Prior claustralium, quod in loco, in quo constituta fuerit, assumenda videtur, nonne cum abesse, vel sic impediri possit, quod noncum sit officium per se nequeat exercere, aliquem ex canonicis dicti loci, ad eisdem deputari, qui huiusmodi absentia, vel impeditio, non erit, nec in ipsum gerat, nisi aliqui ex priori, vel alteri, vel concurdante ratione deputati, resipuerint, vel alterius beneficii, in proximis casibus generaliter, compate nostrarerit, ut vel nisi dicti loci, tamen superior aliquip ad hoc pro ipso Prior duxerit sequatur, ut loci extensum in quo secundum præmissum claustralium nomine fuerit statendum, praesidens, vel alius quoniam officium impedit, vel aetate contigerit, vel deinde latenter praemittatur, tenetur aliquem loco, qui aliquid ad officium Prioris claustralium pertinet, deputari, vel locum, quod volumen constitutum est, vel locum, qui huiusmodi seniorum, non intendit, quod inveniretur.

profiteri, aliquatenus ex eis ad praemissa donec exprefſa
fuerit profili, minime idoneus habebatur, ac nihilominus
per proprium Prælatum ad profunditatem expreſſio-
nem, vel relatio quaque qui proficeretur ab eis recipie-
tur, erat difficulter, ut preficeretur, ad ipsius proficio-
num admittendam, expedit, per suum immediatum ju-
piterum religium eiusdem, seu per eum ad quem perti-
nere, compellatur.

§. 5 Receptio clericorum vel laicorum ad prebendam, ut prohibetur.

Probibent in super nos in Ecclesiæ cathedrali, seu manus-
cripto, vel loco alio Religiosis eiusdem, quinque ele-
mentum secularium, vel laicorum recipiunt ad præbendam seu etia-
patronum, nisi eadem Ecclesiæ, seu monasterio, vel loco de
præceptu patrum suorum, et sua, ne hinc modi præbenda, seu per-
petua ab aliis, vel ad tempus vendatur, decurrit, seu alias doc-
trinas dantur. Quicquid autem contra probibitionem bu-
mificiis attendit ut fuerit, omnino decimorum iurium
est, nam nihil omnium recipientes, vendentes, dantes,
et credentes bona mediis, plura paucæ, non statuerat,
siquorum sicut in arbitrio ponantur. Per præmissa
non intendimus certe officia, vel ministeria, que alia
sibi quaque opportunitate, vel iniunctio confuset a per seculares cleri-

5.6. Prioris claustralibus electio, quando, &
quomodo facienda.

VT autem dicta Religio salubriter in omnibus dirigitur, in Ecclesia, seu monasterio, locone alio colligatur, non consentanea Religionis eiusdem, Superiorum illius Religioni non habente, ac etiam in quibet collegio, non consentaneo loco duodecim, vel maiorem numerum habente canonorum (erit) si Superiorum in sua Religione habeat, non enim in alio loco etiam minorē decadent numerū habente, in quo Prior claustralium esse conuenit, constitutus huiusmodi Prior claustralis. Tunc Prior constitutus fiat per illum, seu illos, ad quem vel quae pertinuerint, cum consilio aliquorum seniorum suorum, qui constitutur, attentius prouidetur, quod persona, qua zelum Religionis ordinatum habeat, quae exaltat uite ad exterrendum, in Priori claustralium est, in loco, in quo constituta fuerit, assumatur. Tunc vero Prior quamcum est absolvitur, vel se impeditus evitavit, quod in omnibus sibi officium per se nequeat exercere, tenetur aliquem ex canonistis dicti loci, ut de eis deputare, qui in his uisus est, senior, vel immo-

admodum apertum, qui ut si uisit absentia, vel im-
penitentiam durare, uices ipsius gerat, nisi dicuntur ex pri-
uicio seu Martio, vel conjecturam ratione dignitatis
posse, ut alterius beneficii, in premis capitulo ge-
rare uictus habemus, competrere nosceret, vel nisi dicti
Principi Superiori aliquem ad hoc pro ipso Princeps duxerit
deputatum, in loco autem in quo secundum prmissa
Priori claustralium munere fuerit statuendum, transuersis
talius quam ipsum impediri, vel absque contingeri, ut de
Princeps claustralium primitur, reueatur aliquem loco
suo, sed tamen ad quod Priori claustralium perti-
cit, deparatur. Per hoc autem, quad volumen constituta-
vita est Primi scire de consilio seniorum, non intendi-
tur ea admonitionem ipsius, de pristina obseruancia
disponit immutare.

§.7. Regulare Capitulum quoties, &c
quomodo tenendum.

Pro regulari disciplina attenuata obseruanda in Ecclesia cathedrali, seu monasterio, loco alio conuenientia Religionis eiusdem, distibus singulis, in alijs vero locis, in quibus quartuor, aut plures canonici fuerint deputati, saltem fini in septimana, & etiam septimana in eisdem si in ipsi septimi, ac in quibusvis locis alijs non conuenientibus, toties, & quando est in eis fieri consuetum, regulare Capitulum teneatur, in quo antequam ad tractatula alta procedatur, canonicorum excessiva transgressiones, & negligenter corrigantur, ac de disciplina & confirmatione regularitatis tractetur salutibus, & agari ut ibidem proterne, aut clamore, seu irreverenter se habere quomodoque praesumant.

§.8. *Annuale Capitulum vbi conuocandum
& qui eidem interesse debeant, & quæ
in dicto Capitulo agen-
da sint.*

In singula quoque Ecclesijs cathedralibus, monasterijs atque locis collegiatis, seu conuentualibus Religioni presatae principalibus, & ab alijs dependenter (etiam cum in aliis non sicuti consuetum) & in singulis locis Religione eiusdem habentibus membris si subiecta, aut si imbi solitum est Capitulum celebrare anno singulo Capitulum celebratur, eis videlicet a boc statuto, vel per ipsum Capitulum anno singulatum, in loco scilicet principali, & non alibi nisi eidem necessitate fuerit bisuini modi Capitulum alibi celebrandum, Prelatis aut loci principali, in loco quo celebatur ipsum Capitulum eidem Capitulo omnino studeat personaliter interfere, cui etiam praefatio debet, quod si eum tunc ab eodem Capitulo absente conigerit, tenetur alii idonei locis Religione eiusdem committere vires suis, qui interstet, & propter Capitulum memorato, nisi ex privilegio statuto, vel consuetudine alteri hoc competere noscitur, ad bisuini modi autem Capitulum Abbates, Prepositi, eriores, & administratores eidem loco principali immediate subiecti, ne non ubi fuerit consuetum, etiam canonici administratione non habentes, extra Ecclesias, monasterias, & loca predicta morantes, personaliter conuenire et impedimenti cibas te legitimo, aut impedimento bisuini modi sufficiens, Abbatibus, Prepositis, Prioribus & administratores presati procuratorem idoneum sufficientem institutum, cum manu legi tamen causa sua, seu causis impedimenti bisuindis, & exprefsiurandi in animis ipsorum constitutis causa bisuini modi fore veras, & reddendi rationem in scriptam, & illa facientia, que facere possent si eis presentes, potestatem continentibus, ad ipsum Capitulum dirigere teneantur. Ita vero, qui tunc praeerit dicto Capitulo, cum quantum possumus per ipsum Capitulum aut maiorem partem ipsius eligendu, au causa bisuini modi sufficientem fuerit arbitriabitur vel non rationabilem aut nullumalem procuratorem mittentibus, vel eau- mina sufficiente prætententibus, de pena cognita de eis talibus infligenda habeat extimatio, quam die solis

Præsidens insigent, & alii contra ipsos abentes si opus faciat auctoritate Apostolica prout iudicabit, & regula- ria institutio a suis existat, procedendi habeat facultatem. Conuenientes ad dictum Capitulum viram ducant com- munem, & faciant proportionaliter simili omnes expé- sas, nisi forte ex consuetudine, vel statuto, aut alta ordi- natione rationabilis in cunctis alijs, seu alijs omni expé- sa huic modi faciendo, quos tamen si ex hoc, quod singu- lari annis fieri vultum Capitulum memorauit, vel ex alijs, vel infra statuto, ampliores expensis fieri con- cingeri, nolentis in expensis publicis plus solito oneri- ri, sed tunc huic modi ampliores expensis fieri per ó- nes simili proportionabiles ut praesertim. Quod si fer- san aliquo ex loco predicto ut quibus, ut praesertim, de- bet dictum Capitulum celebrari, membra habent adeo fibremota, quod administratores principales ditorum membrorum nequeant anno singulo ad ipsum Capitulum absq; notabili diffidendo conuenire, tunc dictum Ca- pitulum tenet in ordinare, quando dicti administrato- res ad Capitulum huic modi debent conuenire.

In hunc modum autem Capitulo tractetur principiū de reformatione morum & obseruancia regularitatis, ac corri- gantur & reforment in ea, quæ super spiritualib; & temporalibus Religioni eiusdem conrigenda fuerint, & etiam reformatio ipsorum, Capitulo perdurante, Abbatibus, Provisoribus, Præpositis, ac Archidiaconis, cateriis, administratio- nibus habentis in religione predicta, quovis nomine censeantur, de suis administrationibus eidem Capitulo, teneantur effere, & in scriptis tradere ratione, declarando videlicet si administrationes ipsa aliquibus, & quantis, & ex quibus causis, quibus, personis, & qualib; obligacionibus, & an subsuntur sint debitis obligatae, & an ipsa debita possint debitis extantibus mobilibus persoñis, alijs, onera, fibi, se q; administrationib; me- bientia supportari, sine debitorum augmento. Et genera- lier an administrationes ipsa in causa desolationi, & quare, vel in statu profligaturi existant. Huiusmodi au- tem rationum scriptura, continentis administrationum ipsarum tam onera, quam augmenta, a loco principali cuius tenetur Capitulum, sub fiduci custodia fideliter cō- seruantur, etiam a quibus ratio redditu fuerit propriis subscriptionibus communite. Volumus autem, quod in causa, vñ Abbationib; Priorib; Præpositib; Archidiaconis, & alijs administrationibus habentibus, minime videatur expeditio, sed periculsum esse reuelare in dicto Capitu- lo commoda, seu augmenta, que de administrationib; huic modi supersent, quatuor eligendu de dicto Capitu- lo, duobus per ipsum Abbatem, seu Præpositum, vel Pri- rem, seu archidiaconum, vel quemvis alium administra- tionem habentem, & duobus alijs per Capitulum, vel ma- jorem partem ipsius, qui quartus huic modi officium m virtute obedientia recipere teneantur, reuelare predicta que super sunt in quibuscumque rebus constituta, fideli- teneantur eidem quatuor sic electi, iuramentum in pre- sentia dicti Capituli praestitu, quod non reuelabunt predi- ca, nisi cedentibus, vel decedentibus, q; qui rediderit rationem, vel alia causa rationabilis exigente, & tunc de licentia superiori sui, vel iuris, qui dictam reddit ra- tione.

§.9. Capitulum prouinciale vbi, & per quo fieri debeat.

Constitutionem insuper Concilij Generalis de c. muni Capitulo Abbatum atque Priorum, debet propriis non habentium, in singulis regnis sue prouinciis faciendo, volentes exacta diligenter obseruari statu- num quod in regione predicta, in singulis prouinciis po- pos designatis inferius & distinctis, fiat in loco quod ei

habet, acutum abbatum, Præpositorum, Priorum, & canonicorum ecclie, & monasteriorum eiusdem Reli- gionis, sive alios Prelatos superiores eiusdem Reli- gionis nou habentium; nechon Præpositorum, Priorum, vel aliorum majorum in Ecclesiis Cathedralibus pri- antistites excellit, ac post antistites ipsorum regulare curam canonistarum habentium quacunque novas i- feantur, aut nuncupantur, sine præmissis excepto existent, ad quod l'vnueris consecrati, impeditos canonicos non habentes, dictam Constitutionem eius praesertim prouinciale capitulo, & aliam eam prouide, quā salubriter in ista in Religione praefatam obseruantur. Qui vero a præfatum capitulo personaliter venire nequerunt legitime impediti, ad allegandam causam impedimenti huic modi, pol- dam, necnon ad videndum ordinatim, seu itinerari- que non audita in dicto capitulo facta, ad fiducia- ter impediti personaliter praesentem esse canonicos suum eiusdem Ecclesie, monasterij seu loci, si coniu- fieri posse, alioq; in altam personam clavis cum signo- enti mandato, & causa impedimenti huic modi con- nente, & est potestatem in anima constituenti causa, turandi causa, am huic modi veram esse, ad dictum capi- tulum mittere teneantur. Personae vero quae profanis huic modi prouincialibus capitulo celebrando (quod potest atq; in uno prouinciali, ad alium prouinciale inde- per durata) arbitrietur, & debeat in excusatione causa diclorum non venientium ad capitulo, suffici- ente existant, à quorum arbitrio, seu dectio, sive non nulli appellare licet, vel ē reclamare. Non venient autem ad dictum capitulo legitimus impediti existen- t, aut quoniam subest impedimentum, præteritum ad illud cum sufficiente mandato, & præmissis, non teneantur expensis, quas fecerint in remun- do ad dictum capitulo morando, & redendo fiduci- tuxa. Presidentium dicto capitulo, seu manus pa- corum, arbitrium existandas in termino per quod presi- dentes statuendo, de bono sua acuministratu posse- nte, in utilitate in ipsum prouinciale capitulo convi- das, super quibus nulli, in eorum, vel in partem gravia- fari valeat, vel tempore indolenti, & summa dii trahen- tes, cosdem ad eam solutionem per confessorum ecclie- sciam auctoritate apostolicae coegerit, sive pro- fessus, & sententias publicas, seu facere publicas in loco dicta Religionis, prouincia ramam eiusdem. Et nolam- nus alias, contra non venientes praefatos (maximi s; & correctionem exitent sine re nostrarum statu Ecclesie, vel monasterij coruadit, ut alia meliori se laborant).

prout dicti Presidentibus, seu maioris partis ipsorum in-

para predictar. Cetera praesidentes vero, ac visitatores in eam Capitalum deparetur, & alia quæ, eu ex- pertus, & praeventus, que in eiusdem generali concilij predicto, Henryus Papa III. prædicto, eorum nostri con- ciliarium expressum continentur, prout statu, & re- quisitum coruadit, sicut etiam statutu, or- dinacione & adiunctione nostris, supra & etiam in-

it. Capitulo predicti ordinaciones quos ligent. Aduo, decursum abbatis, Præpositoris, Prioris, & canonicorum ecclie, & monasteriorum eiusdem Reli- gionis, sive ipsi Ecclesie, vel monasterio, sive ex- traecclesiastico prout statu, vel administratione habent, sive non in traxerint, sicut exempti, quam nonnulli dictum capitulo sive prouincialium di- bitionis, articulorum, & ordinacionibus subi- gunt, tunc, ut obseruationem illarum fore prædictar, sive alia, ad eas pertinuerit, compel- luntur.

§.10. Usus exponit a quibus sustinenda. Datur etiam quis, dictarum Ecclesiarum & monasteriorum, vel aliorum locorum eiusdem can- ce- uacionibus elementis, ad contribuendum in expé- diendis, & retinendis per capitulo annis relati- quibus, immobiliis predicti taxatu, secundum suarum apud facultatum, quas dicti conuentus facient ad aliquid eundem, morando, & redendo imposita, in dicto inserviendum secundum suam exigentiam fa- ciat, ut dicta expensis longiora fore portione per suauissimum colligere apostolica per item- um, oblati appellationis oblatione, compelle- atur, ut locutorum, ex eo pto, & non excepto di- bitione invenient, quod nullum predictum impedimentum existat, ut apud permittant, sed legitimis re- gionibus suam executionem mandari, & immobiliter agere.

§.11. Quidagendum quando cathedralis ca- nonicorum certior maioris tempo- recitationis dicti Capituli.

Quod est tempore, quo immobilitate prouinciale capitulo celebrandum, contigit Ecclesia. Canonicorum eiusdem certior maiorib; prelati, rebus, loca Religioni eiusdem sui vacare, teneantur paterni, qui si adfert, alii citi forent ad uniuersitatem in prouinciale capitulo mensurato, capi- tulo ecclie, & conuentus monasteriorum, alioq; que locis certiori alii predictorum, teneantur regimur, si fuerint de genito coruandit, si conuadit, sive pto, ut aliam aliud transmoutere ad dictum capitulo celebrandum, & faciendum & implendum una recta observatio Presidentum, que facere pos- sit & consentaneo prelati, seu maiori praefatis, ven- ter ad dictum capitulo, & in eo personaliter inter- agere.

§.12. Quadragesimum pro Capitulo celebrando quomodo intelligatur.

serit procedatur. Circa presidentes vero, ac visitatores
in viam Capituli deputandos, & alia quez, eu excep-
tione, illa feruntur, quia in eiusdem generali concili-
& sc. record. Henricus Papa III. predecessor nostri con-
stitutum expressum continentur, prout statut, & re-
ligioni congruit coram seruatu tamen Naturu, or-
dinariis & ad ordinis nostris, supra & etiam in-
frascribitur.

§.10. Capituli predicti ordinationes quo ligant.

Ad hanc, determinatis abbates, Prepositos, Priores, &
maiores presbiteri, capitula, concilium, cunctosq;
canonicos Ecclesiarum & monasteriorum eiusdem Reli-
gionis (nam sicut in ipsi Ecclesie, vel monasteriis, sine ex-
trae riuineque Proratu officia, vel administrationes
habetur, seu moram traxerint) tam exemptos, quam
non exemptos, dictorum capitulorum provincialium di-
stinctiunculas correctionibus, & ordinationibus subiecti,
& quae astigit, eoz, ad observationem illarum fore
presidentes, & alii, ad quos pertinerent, coppel-
poli.

§.11. Eiusq; expensis a quibus sustinendax.

Decimum etiam quiesq; dictarum Ecclesiarum &
monasteriorum, vel aliorum locorum eiusdem cano-
nicorum beneficiorum, ad contribuendum in exp-
pedientia, & rationalibus per capitulum annale reli-
quias, usque immunitate praedictis taxatis, secundum suarum
congregationum facultatis, quas dicti conuenientes facient
idem capitula eundo, morando, & redeundo imposta,
cum dicti conuentibus secundum suarum exigentia fa-
ciantur, de dicta expensis congrua fore portione per
eum conuenientes auctoritate Apostolicae per reme-
diis apparet, nullato appellacione obsecrulo, compelli-
tis Ordinariis locorum, exceptis, & non exemptis disti-
ctiunculas invigentes, quod nullum predicti impedimentum
ad eundem prouinciam, & diuinam misericordiam
& decursum auctoritatem idem capitulum, & similitudinibus
affertur, seu datum est, ut eis
re reclame. Non tamen
legamus impunitas
spedientias, prout
mandato, et primitu-
re, quae sumuntur in
reverendo, & reverendo
capitulo, etiam quod
ad eundem prouinciam
& decursum auctoritatem
idem capitulum, &
alioz, seu datum est, ut eis
re reclame. Non tamen
legamus impunitas
spedientias, prout
mandato, et primitu-

re, quae sumuntur in
reverendo, & reverendo
capitulo, etiam quod
ad eundem prouinciam
& decursum auctoritatem
idem capitulum, &
alioz, seu datum est, ut eis
re reclame. Non tamen
legamus impunitas
spedientias, prout
mandato, et primitu-

re, quae sumuntur in
reverendo, & reverendo
capitulo, etiam quod
ad eundem prouinciam
& decursum auctoritatem
idem capitulum, &

Quod autem premittitur de provinciali Capitulo de
quadriennio in quadriennium celebrando, ad cui-
instibet beatitudinis scrupulum aputandum, ad sanum
referri volumus vii scilicet, si provinciali Capitulo
fuerit celebratum, duobus futuri annis proximis ab illo
valeat abstimeri, et in anno immediatè sequenti
omnino modo celebrando.

§.14. Quocunq; in loco celebrandum sit.

Huiusmodi verò communis, seu provinciali Capitu-
lam apud unum de monasteriis Religionis eiusdem
ad hoc aptum, si in eadem existat prouincia debet cele-
bri. Atque in celebratur in loco alto conguo & securi,
de quo a dicti Capitulo celebri, & alijs ad hoc
sufficiens, oportuni prouidebunt illi, qui super hoc
per Sedem Apostolicam deputati fuerint prima vice.

§.15. Qua in eodem statuenda sint pro fu-
turo Capitulo.

Et super eodem Capitulo & per illud extine in
postrem rationabiliter ordinatio habeatur, in dicto
primis celebrando, & in alijs etiam per successiones
temporum similiter celebrando, Presidentes eisdem seu
paris major eorum, prouideant & ordinate procurent,
per quem in sequenti Capitulo sermo fieri, Missag, debe-
at celebrari. Eligit quoque tam locum in quo alia vice
proxima bivismodi Capitulum fuerit celebrandum,
quam eos, qui Presidentes esse debent in eodem. Prouide-
ant etiam, qui abbates, quia Prepositi, seu alijs ex ei-
quo ad ipsum capitulum venire tenentur, qui & quo &
quoties Ecclesiae cathedralis, monasteriis, & alia loca
religionis eiusdem debentur vixque ad aliud proximum
sequens provinciali Capitulum, visitare.

§.16. Qua per sonz ad Capitulum duci

nequeant.

Ceterum prohibemus, reventores ad prouincia-
lia seu annalia capitula, secum ducant, vel
ducendi faciant, seu permittant enclosures, seu famili-
tis numero facilius, seu quoniamlibet excessivos,
aut tales de quibus presumunt valent, quod aliqui ad
ipsa Capitula venient, aut in eis morantur, vel de illis
redeunt, aut Ecclesiis, monasteriis, Prioratibus, vel
alijs locis eorum inferant per se vel alios, in personis, vel
rebus, sinistram, vel offensam, vel quod in aliquo de dicto
Capitulo aut in Ecclesia, vel monasterio, sine loco, quo-
bus illa contigerit celebrari, secundum suostare, vel in-
termissionem facere, seu discordiam, vel contentum mo-
nere verisimiliter praefumatur; sed nuncero euclitionis, &
familiarium, statutus cuiuslibet eorum congruo sint con-
tent. Si quis autem eoru scienter & ex proposito, dux-
erit, vel tenuerit aliquem, vel aliquos ad inferendum in-
triorum, vel offensam bivismodi, vel turbem turz vel impedita-
tur immunitas Capitulorum, vel aliquem, & aliquos ad
hoc concuraverit, & ob hoc turbatio, seu impedimenti um
secuta fuerit, vel sequitur, necesse quicunque alius
de persona religiosis eiusdem conuentis in premissu
existens, praefando auxilium, vel auorem, scienter, &
ex proposito, ut prmissum est, excommunicatio in-
curat sententiam ipsos salvo.

§.17. Impedientium celebrationem Capituli
provincialis, vel annalis poena,

Eandem quoque excommunicationis sententiam quicunque religioni praesertim, per se, vel alium impediuerit, malitiori, scilicet, & ex proposito, quo minus dicta Capitula, provinciali videlicet & annale, & eorum quolibet valent celebrari, aut propterea presumpti certe ad illas, vel aliquod corundem, vel in eis morantes, sive de ipsis redentes, capere, seu capi facere, seu captos detinere, aut impeditre, vel eis aut eorum familiaribus, vel personis vel rebus inferte damna, iniurias, vel offensas, neconm quicunque ipsius religione, quia ad hos ne sit, aut impeditur visitatio malitiosa, & ex proposito, predicta, vel eis aliquod, per se, vel alii commissari, in personas abbatarum, Priorum, vel aliorum propriis subiectis visitantium, vel in personas Visitatorum, qui in provincialibus Capitulis, aut per abbates, seu Prelatos alios fuerint deputati, vel familiariter eorum, aut in bonis eorum, dum tamen propter hoc visitatio huiusmodi fuerit impedita, ipso facto incurrit. Presidentes autem provincialibus & annualibus Capitulis prelatis, & eorum quilibet possebant similitudinem & de plano eu considereret aliquem ex predictis praefatis excommunicationis sententiis incurreret, ipsam excommunicationem per omnia eiusdem religionis loca, de quibus in videlicet tam diu solemniter publicari, & faciant ab aliis auctoritatibus apostolica publicari, eos ad hoc per eis ut in Ecclesiastica appellatione posse fuit appellando, donec excommunicatus huiusmodi condignam super hos factis actionem non penderet, & absolutionem beneficium meruerit obtemperare. Postea autem ab his modis excommunicationis sententiis, congrua satisfactione premisa, absolvit per. Presidentes praelatos provincialibus Capitulis, & quemlibet eorum, quoram offendit concernit eorum provinciali Capitulo, aut per Visitatores deputandos ab eo, vel quorum officia resipisci et annale Capitulo, per Prelatos qui huiusmodi annuali seu annuali Capitulo praesentem, aut per ipsos Prelatos visitantes, seu per Visitatores deputatos ab eis congrua satisfactione premisa absolvit, valent, nisi forsitan officia adiutoria graui existeret, quod super ea Sedes Apostolica foret merito consulenda.

§.18. Offendentiumque persona & loca religionis.

Vit autem professores religionis eiusdem, quietius & liberius valent domino familiari, districte proximus tam Diocesanis, quam personis, que provincialibus Capitulo praesentib, vel adiutoriis, Patronos, Magnates, Reiores, Vicecomes, Consules Miltes, & quoscumque alios per curiam Ecclesiasticam appellatione remota compescant, ne Cathedrales Ecclesias, monasteria, aut loca religionis eiusdem presumant offendere in personam, aut rebus eorum, eosque si forte eisdem offendit ministerio, sed satisfactendum cu[m] compellere non ometant.

§.19. Provinciarum in quibus celebrantur Capitula distinctio.

Vit autem de provinciis, in quibus dicta provincialia Capitula fuerint celebranda, distincta limitatio habetur, nec de ipsis in posterum bastetur, quamlibet provinciam, quod huiusmodi provincialia tenenda

& celebranda capiuta, prout sequuntur, limiterantur, primi Vrbs Romana cum Episcopatu nobis immixtis, & subiectis, in nostra Ecclesia provincia ecclesia nostra in unius Regno Sicilia pro via proiuincia competit, insulae Thessalica, Cretensis, Atheniensis, Paracitensis, Corinthianis, & Neopatensis, cum toto Patriarchato Ciliciano, nonopolitano pro via, Regnum Cypris pro via, Regnum Corfus, & Sardina pro via, Praenitencia, Iannae, Mediolanensis, & Ravenna, cum Episcopatu Piacentini, Ferrarensi, Riminiensi pro via, Patriarchatu Aquileiensis, & Gradiensis, cum Provinca Ladrensis, Palatenensis, Ragusinensis, Antivariensis pro via, Provincia Strigonienensis, Colecensis, ac Grecorum cum Episcopatu Camenensis pro via, Regnum pro via, Calabriensis, Magdeburgensis, & Bremeri pro via, Cibeniensis, Moguntinensis, Treverensis, cum Episcopatu Bambergensis pro via, Ebreduensis, Viennensis, Ardensis, Arlatensis pro via, Lugdunensis, Thauriensis, & Bisontina pro via, Toulensis, Metzensis, Compiegnesis, & Brachatiensis pro via, Cantuarie, & Londoni pro via, Toti Hibernia pro via, Regnum Scocie pro via, Regni Dacie, Norvegia, & Sutria pro via, pro via depantantur. Si qua vero Episcopatu, vel monasterio, vel loco alio dicta religionis existant, que in alio alio deo Provincialia minime sucludantur, que ad eam respectu proiuincialis intelligantur esse dicta proiuincia, ut inveniatur a existere dignificantur.

§.20. Visitatori munus praeficitur.

Visitatores sicutem, qui secundum Constitutionem dicti generalis Concilii fuerint in provincialibus Capitulo deputati, sunt subiecti curia bisannuali satisfactionis officium exequendum. Et quantum factis religione eorum concuerit, obseruantur, que in constitutione prefatorum Concilij, & litterarum istarum statuta. Quod si omnes illa exequuntur, & in conscientia provincialibus Capitulo, quam in huiusmodi negligientia nota fuerit, graviori arguantur, & per eos prent qualitas culpa spacio exigeri, possunt. Ut autem de eorum Visitatores officium cum faciliate procedat, districtus subdividi, ne quis Visitator subiectus deputatus eodem anno ebae valens Visitator, Districtum Visitatores & familiares eorum, in Ecclesia Cathedrali, seu monasterio, vel alio loco religioso ad quiescitionem causa duxerit, declinandum, propter diuinum nequaquam remaneant, nisi eodem negligantur, sive magna utilitas Ecclesiae, monasterii, seu loci bisannuali ampliorem moram Visitatorum, vel familiarium exigeretur corundem, quo casu populi veteri remanserit, nonne quod si faciant de consilio senatus dicta locis, seu monasteriis, sine loco, dicti quoque Visitatores, vel milites eorum, Ecclesia, Monasterio, seu loco, in quodum Visitacionis imponunt, inveniunt, neque quicunq[ue] eis, nec sumptuosas epulas querant, sed cum gratianatione recipiant, quod honeste, & temperante co-

struant. Casus: usque, ne quicquam ipsorum, aut familiaretur per se, vel per interpositam personam aliquam percussionem huiusmodi, vel alta occasione quandoque, nisi pre expertise ducatur, & tunc secundum infra scriptum modum exigit, aut etiam a voluntate ipsorum, neque aliquod manus quodcumque sit, vel qualiter, ut quaque fecerit presumant recipere a quoqueque, ut in qua sit videtur ut quare, sed quia Christus, quod fuerit contra presumptum, duplam eum quod impunit, Ecclesia, monasterio, sine loco, & qua, vel quod decimus fuerit, intra monasterium reddere teneatur: atque duplo ipsum cu ultra dictum tempus restituere obligatur, tunc duobus ab officio, beneficiis, sufficiat, neque pro granata Ecclesie, monasterij, sine loco, de jure ipsius duplo plures, facti actiones impendunt, tunc in hac causam liberalitate, rem fugiente, vel gratulatione, & indecum in idem Visitatores si epis fuerit, per residentes dicti capitulo provincialium, & eorum viri, ac aliis auctoritatibus apostolicis publicari, & auditoritate Apollinaris regis a Ecclesiasticis, & alia opportunitate redivisim placuerit. Concedimus tamen, ut Presidentes alii capitulo, vel pars maior eorum, ordinare possint, & quando eo risum fuerit expedire, quod dicti episcopos recipiant pecunia, & eo casu quibus dicunt ordinandas, delas expensas, omnes ab eis remittit, moderari habeant, & taxare, neque quibusdam quod somma, in constitutione, quam frequentius exercitari, & procuracionem edidimus, que in scriptis, Vacantibus, vel latenter excedat. Idem etiam hunc dictum tunc predebet presidente, ut quoniam inter loca vicina, & vicinae regna fuerit distanta, quantum ad quibus mundis locorum, visitatores sollicit, & etiam mandatis habent Visitatores pro sui sumptu mordari. Itamen monasteria visitanda in sacra annua est celeste, tunc de expensis quas dicti Visitatores sibi trans occasione visitationis locorum inquisitoribus, & procuratoris eisdem de communis administratione provinciali Capitulo facienda. Ut autem iurandi probatur, subiectum Visitatoribus mercato, vel eorum comitatu, qui in aliqua secreta institutione deinceps reuerterentur, praesumant alij renegandis deinceps dicti Visitatores procedant super idem, prout secundum canonica & regularia auctoritas sunt procedent. Quod si dicti Visitatores inter alios deinceps transmodi reuelarentur, & eorum una determinare, prout facti quibus alij exigent, per Præfationem quilibet ponantur.

§.21. Collectio, & quando pro subventionibus imponantur, & quomodo:

Quoniam praecutum, & annuali Capitulo, & alijs necessariis expense facti requirentur, ut annis diversis partis leonis supportetur, Italicum, quod in ipsius Capitulo cum quam contradicione, vel absentia non absit, pro communione libertationis defendendu, non necessariae, præstatim, & alijs plerisque occurrentibus necessarii scribantur, & expensis autem iurare possunt, impetrare collecta, subventiones seu contributio, reducere in Capitulo provinciali pro ratione, quoniam Capitulo, secundum ab arbitrio ipsius

stratum. Causat insuper, ne quisquam ipsorum, aut familiare eorum per se, vel per interpositam personam aliquam pecuniam huiusmodi, vel alia occasione quamvis, nisi pro expensis dantaxat, & tunc secundum infra scriptum modum exigant, aut etiam à volente recipiant, neque aliquod manus quodcumque sit, vel qualitercumque offeratur presumant recipere à quocunque, ut non quia sibi sunt videtur querere, sed quia Christi, quod si fuerit contra presumptum, duplum eis quod recipiunt, Ecclesia, monasterio, sive loco, à qua, vel qui id recipit fuerit, intra mens reddere teneantur: aliquum duplum ipsum eu ultra dictum tempus restituire debent, tam diu sicut ab officio, beneficio, suspensione, que gravata Ecclesi, monasteri, sive loco, de huiusmodi impositione facta, & late, omnincaret ratione frumentaria, ac nibilimum restituatur eidem quicquid occasione huiusmodi ab ipso ex dictum fuerit & receperit. De dictis autem subventionibus, contributionibus, seu collectu posse membra necessaria patientiis subveni, prout expoedit prima dicta necessitatibus annali Capitulo, predicti quorum arbitrio subventiones, contributiones, seu collecte huiusmodi imponi debuerint, in ipso annali Capitulo fuerint arbitrari, prout usum tamen quod administratores dictorum membrorum necessitatem patetim expendere habeant pro dictu necessitatibus quantum membra ipsa poterint sustinere. Ut autem in conformatone collectorum, subventionum, seu contributionum huiusmodi adhibeatur cautela diligens, & etiam opportune, praeceps ut illa que imponitur fuerint in Capitulo provinciali, per tres bonos, & fidèles de illis, qui ad ipsum Capitulum provinciale venirentur, in aliqua Ecclesia, Monasterio, seu alio loco convenienti, & securi seruentur, que vero imponitur fuerint in annali, per tres fidèles canonicos loci, in quo imponentur (quorum unum post ille, qui praefuerit ipsi Capitulo annuali, aliud vei Prioris, & administratores, & tertium Capitulum, seu consuetus, monasteri, sive loco, ubi huiusmodi annale Capitulum fieri debet) in una arca serrata in tribus diuisis, & clavis fideliter custodiuntur, & in eis duntaxat, pro quibus imposita fuerint, conseruantur, pro hu autem collectu, & subventionibus, seu contributionibus fideliter conservandu, & vi premitiatur expendendu, dicti tres, qui ad hoc fuerint in provinciali Capitulo deputati, presenti in Presidentium ipsius Capituli, & alij praefati tres canonici in Praelati presidenti, & Capituli, seu Conventus loci principali, cuius annale Capitulum celebrabitur praefecti, corporaliter invantur, nec imponi valeat alia contributio, quandom aliquod de prima contributione, quod sufficiat contingat superesse. Habent autem Presidents & eorum quilibet, quo ad huiusmodi provincialia capitulo similes quoque Praelati, seu alij, qui praerint dicti annalibus Capitulu, quo ad ipsa annalia capitulo auctoritate apostolica supradicta exigendi, obligandi, & levandi collectas, subventiones, & contributiones predictas, & contradicentes, & rebelles quoslibet eadē auctoritate per censorum Ecclesiasticā, vel alia turū, & ipsius religionis remedia, remoto cuiuslibet appellatione obstatu compellenda, & etiam panendi, & exequendib[us] suis processus, & sententias super-

primitu[m] habitos, & prolates in Ecclesiis Cathedralibus, alijque laici religiosi eiusdem, quando, & qui tunc ex viam fuerit expedite, necnon etiam absoluendu[m] conga[u]ram tam[en] satis actione primitu[m] à dictu[rum] sententia, & relaxandi, atque collende omnes processu[m] & sententia comundem, & cum sis, qui dictu[m] ligat sententia per simplicitatem, & tunc ignorantiā, nou tam[en] in contemptu claustrum, celebrando diuinam, vel se ingredendo si dem irregularitatem insurcerint super in regulariate huiusmodi differenda libera potestatam.

§. 21. Magistri ad docendos canonicos deputentur.

Quoniam per exercitium letacionis, studentes literarum scientiis imbutuntur, nos capientes ut viri religiosi eiusdem in primis, & dicente in Dium, & Canonicis tam[en] scientiis instruantur, statutus, quod in quilibet Ecclesiis Cathedralibus, monasterio, loco alicuius Conventualium, seu Collegiato dicta religiosis, cui ad hoc sufficiunt facultates, habeatur magister, qui canonicos doceat infra scripta locorum in scientiis, videlicet Grammatica, Logica, & Philosophia, prout attinet, ut scilicet infra scripta annua pensione praedicta, illiusmodi autem vicinarii numerus suu ratione, putari, ut videlicet illi dantax. Canonici numerus ipsum efficiant in casu, qui fuerit in Ecclesiis, Monasterio, vel loco alicuius principali, & in illo subiecto, habente oculo, vel plures Canonici, non Priorum, seu administratore loci subiecti, & ipsorum, cum canonicis eiusdem Ecclesiæ, Monasterii, seu alicuius principali, in computatione, ac regimmo bussu modi coniungantur. Quod si forsan vicinatum numerino vicinarii aliqui supererint, qui tunc vicinarii aliqui non complecent, non postea hoc electetur aliquem mortire ad studia praedita. Si vero bussu modi Ecclesiæ, Monasterii, seu loci ad numerum plures ad predicta studia, quia praediti, emigretur ad consuetudinem, vel ordinacionem alienam, seu statutum, non intendamus confundendo, vel inveniendo, seu statuto bussu modi per primitu[m] deputato derogare. Si vero in bussu modi Ecclesiæ, Monasterii, vel alicuius principali, vicinarii Canonici non numerus existat, numerus tam[en] maior secundum officia visitatorib[us] Canonici ad dicta studia destinatus, relatum de his facient in provinciali Capitulo agitari, quam in ea, vel co visitatori officia exercitare, inquietare vel facultatis, & encravat bussu modi Ecclesiæ, Monasterii, seu loci. Si bussu modi officia portata, invenientur facultatis sufficiere pro ratione pluribus Canonici ad dicta studia destinatus, relatum de his facient in provinciali Capitulo agitari, quo[m] est etiam consilio seniorum, & auctoritate apud dictu[m] Capitulo, ordinante auctoritate apostolica nostra bussu modi sufficiunt facultatum, de rebus, vel pluri Canonici, non intendimus, utique in scientiis Theologia, Iuris Canonici, seu Magistrorum, quam ad alium aperte ei poterint inveniri, sic tam[en] quod si in ipsi repertiorum proficiens Theologia studio, ac curiositas mittendorum, pro ipsius Theologie facili dilinetur, & qui electus fuerit, ad eum ut in jo-

re, & personu[m] instruendu[m], & alijs circa ut ipsius ordinata, faciant auctoritate apostolica per resu[m]am Ecclesiasticam, & alia opportunitate supplicatione remota, firmiter obseruari. Et ubi rem ea qua super predictu[m] fecerint, & inuenire, predictus Capitulo provincialiter referat, qui etiam tam[en] sua fuerit, contra negligentes, vel rebellerum in predictis, faciat in regularitatem insurcerint super in regulariate huiusmodi differenda liberam potestatam.

§. 22. Canonici qui, & quot ad studia mitantur.

Qvia vero expedire dignoscitur, ut h[ab]em[us] Canonicos in scientiis primis fuerint, ad faciem Theologiae, vel Canonum transducere faciat, statutus, ut Ecclesia Cathedralis, Monasterium, Prioratus, locum alicuius religiosi canonicus, cum membris inferiori declarando, de quatuor vicinarii numero Canonici, utrum aptum Canonico bussu modi scientiis acquirendu[m] a generali, seu studiis mitantur, & cuiuslibet bussu modi scientiis, ut infra scripta annua pensione praedicta, illiusmodi autem vicinarii numerus suu ratione, putari, ut videlicet illi dantax. Canonici numerus ipsum efficiant in casu, qui fuerit in Ecclesiis, Monasterio, vel loco alicuius principali, & in illo subiecto, habente oculo, vel plures Canonici, non Priorum, seu administratore loci subiecti, & ipsorum, cum canonicis eiusdem Ecclesiæ, Monasterii, seu alicuius principali, in computatione, ac regimmo bussu modi coniungantur. Quod si forsan vicinatum numerino vicinarii aliqui supererint, qui tunc vicinarii aliqui non complecent, non postea hoc electetur aliquem mortire ad studia praedita. Si vero bussu modi Ecclesiæ, Monasterii, seu loci ad numerum plures ad predicta studia, quia praediti, emigretur ad consuetudinem, vel ordinacionem alienam, seu statuto bussu modi per primitu[m] Capitulo agitari, quam in ea, vel co visitatori officia exercitare, inquietare vel facultatis, & encravat bussu modi Ecclesiæ, Monasterii, seu loci. Si bussu modi officia portata, invenientur facultatis sufficiere pro ratione pluribus Canonici ad dicta studia destinatus, relatum de his facient in provinciali Capitulo agitari, quo[m] est etiam consilio seniorum, & auctoritate apud dictu[m] Capitulo, ordinante auctoritate apostolica nostra bussu modi sufficiunt facultatum, de rebus, vel pluri Canonici, non intendimus, utique in scientiis Theologia, Iuris Canonici, seu Magistrorum, quam ad alium aperte ei poterint inveniri, sic tam[en] quod si in ipsi repertiorum proficiens Theologia studio, ac curiositas mittendorum, pro ipsius Theologie facili dilinetur, & qui electus fuerit, ad eum ut in jo-

pi, ad eum propria arbitrio nequeat se transferre, quod scilicet de studio recesserit. Et autem ad electionem Canonorum ad predicta studia mittendum, facilius, & celestiter congrega procedatur, Capitulum Ecclesiæ Cathedralis religiosi eiusdem, septem dies, prior, & quatuor alii Prelati Monasterij Prioratus, & loci Conventualis religiosi eiusdem, habente intentionem, ant maiorem numerum Canonorum, quinq[ue]dantes in rei numerum minorem recurrant, tres Canonicos seniores, qui dictam electionem facere habeant infra quinque dies post selectionem Regis Mariae Magdalena, quod prout ut placuisse bussu modi nostra constitutionis in eorum Capitulo auxiliis facta occurrerit, & deinde singulis annis a perpetuo, quotiens electio de Canonico, ut premittatur, mittendo existent facienda, nisi cum tempore eligere tenetur. Seniores autem si antiquum ad bussu modi electionis precedunt, uniuscunquam prefecit (ad quod praetendam per supervenientem epis[copi] ep[iscop]i facti, eis volumus confidiri) quod tamen amore oculi, pretio, & saueritate, illis a Canonis in scientiis primis, & regularibus injurianis informati, & vita, & moribus commendatibus ad studia sopraddicta, quos magis doceat, & quatenus esse crediderint ad alterum, ex thine, & iure Canonici scientiis, ad quam fuerit adiuvio. Quod si forsan vicinatum electio invenientur, tenetur infra treis dies cum multis in festis, & iure, si Canonicus extiterit, tunc non solum epingendicione Eccl[esiæ] Cathedralis Capitulal abbas, seu Prior, vel alio Prelato publico, metibus prefatos elegere. Electione autem ista postmodum respondeat, vel maiorem pertinet numeron, cum enfrustatio, & permutatio infrastructio, & quoniam permutatio, locutio, tunc ad studia possit habitare de dicta electione, considerare in sit auctissim. Idemque dicti mettendis ad Parisiensem studium, illuc in Exaltatione sancte Crucis, ap[osto]lo alia studia definienda, ut sunt Lata dubia, felix, vel circa, adgitare. Quod si forsan dictum Capitulum in parvissima pars dies, praefatos systemi seniores, ut si ipso septem ab eodem Capitulo, vel dicto quoniam sex triplex ab eisdem seniores, & prior ab aliis studiis definitoribus, & regularibus post avisiatis, in Monasterio vero, se probant, loco alicuius ab abbatem, seu Priorum, vel dictum Relatum, & quod bussu modi electio devolutar, illi non ad quoniam ipsa electio facere devoluta, relatio ad dictum mettendum infra triplex posse nominari, & quoniam dictum studiorum sua Ecclesiæ, seu Monasterij, vel Prioratus bussu modi, quas ad hoc elegerunt, & sicut alterius turamento, facere tenetur, quoniam in primitu[m] repertus fuerit deliquisse, prout

ter, ad anim pro arditioneque se transferre, quod si fecerit, de studio renocetur. Et autem ad ele-
tum Canonorum ad predicta studia mittendu-
rum suorum, & clericis congna procedatur, Cap-
titulum Ecclesie Cathedrali religioni eiusdem, septem:
abbas vero, Prior, & quiu alius Prelatus Monast-
erii seu Prioratus, & loci Conventualis religioni eius-
dem, habent vicenariam, aut maiorem numerum
Canonorum quaque, habentis vero numerum mino-
rem vicenariam, tres Canonicos seniorum, qui dictam ele-
ctionem facere habeant infra quinque dies post fe-
stum Beatae Marie Magdalena, quod primitus a pu-
blicacione huiusmodi nostra constitutionis in eorum
Capitulo annualis facta occurrit, & deinde sin-
guinatum in perpetuum, quoniam electio de Cano-
nico, et primitu, mittendo exerceat facienda,
infra idem tempus eligere teneatur. Seniores autem
qui antequam ad huiusmodi electionem procedant,
mentem presentem (ad quod praestandum per su-
perioris suar, si ipsa fuerit, eas volumus coactari)
quid timore, amore, odio, pretesto, seu fauorevisib, illos
ex Canonico in scientia primiua, & regulari
obligacione informati, ac vita, & moribus commen-
dicando, obligant ad studia, supra dicta, quos magni do-
ciles, & aptiores esse crediderunt ad alterutrum, ex
Theologia, & loco Canonici scientis, ad quam fue-
runt destinandi. Quam vero dicti seniores praeclerici
huiusmodi exercitarentur, teneantur infra tres dies
cum confitu infidelium, si Cauionis extiterit, in
tumento sacerdotiali astringendi, coram Ecclesia Cathedra-
li Capitulo, vel Abbat, vel aliis Prelatis
probabiliter, mittendo prefatos elegere. Electione autem
sua per seniores resolvem, vel maiorem partem num-
erorum, cum consilio: ut primitur ut iustificatio
ad quem parvissime, licetum eandem ad studia
scrutatio infra sex dies, post habitum de dicta ele-
ctione notatum, concedere enit sit alterutrum. Idemque
dicti mittendo ad Parvissime studium, ille in Exal-
tatione sancte Crucis, alii vero ad alia studia desti-
nabile in sancti Luca diebus, scilicet, vicesira, ad-
sistunt. Quod si forsitan dictum Capitulorum in-
superdictis quaque dies, prefatos septem seniorum
non debeat, aut si ipsi septem ab eodem Capitulo,
vel dictu quinque, seu tribus senioribus a prefato ab-
bate, seu Priori, vel aliis Prelatis, vel prefector, electi,
idem seniorum, vel eorum maior pars in casu quoliber
predicitorum, infra dictos tres dies huiusmodi
Canonicos mittendos non duxerint obligator, ex tunc
in Ecclesia Cathedrali, ad illum, qui praet in regulare
disciplina post Antiphonem, in Monasterio vero,
se prioratu, loco autem ad Abbatem, seu Priorum, vel
aliis Prelatum, ut ipse huiusmodi electio devaluatur.
ille vero ad quam ipsa electio fuerit devaluta, elelio-
ne dictorum mittendarum infra triennium post noti-
tionem devaluationis huiusmodi, cum consilio quatuor
concorum districtorum sua Ecclesie, seu Monast-
erii, aut loci, vel Prioratus huiusmodi, quos ad hoc ele-
gunt, & simili astricti ex iuramento facere teneantur.
Quarto in primis repertis fuerit deliquisse, prout

debet quantum exigerit, puniatur, nihilominus hu-
qua circa haec negligenter omissa, vel dolosi commissa
fuerint supplenda quantitas, & etiam reformantur.
§. 24. Pensiones Doctoribus, Lectoribus, Scho-
laribus, &c. assignentur.

Quoniam insipientes literarum studiis diversa sub-
ire oportet onera expensarum, predicti Canonici
qui mittentur ad studia generalia, Magistri, &
Bachelares, Ingentibus, ac Scholaribus Studentibus,
in subsequentiis quantitatibus pro expensis huius-
modi, foro decernimus pensiones annis singulis mi-
nistrandas, videlicet in Theologia magistro sexaginta,
Baccalaureo quadraginta, ac Scholari similiter
quadraginta. In sacre vero Canonico Doctori quinquaginta,
Baccalaureo vero, ac Scholari, cuiuslibet eorum
videlicet, triginta quinque libras Taxoniam par-
vorum, vel eorum valorem in alia moneta, tam pro
vivialibus, & vestimentis, quam pro libro, & qui-
buscumque necessitatibus alijs eundem. Si autem in
aliqua Ecclesia, Monasterio, sive loco est taxatum,
sive ordinatum, quod & quantum signari debet
Canonico in scientia primiua, & regulari
obligacione informati, ac vita, & moribus commen-
dicando, obligant ad studia, supra dicta, quos magni do-
ciles, & aptiores esse crediderunt ad alterutrum, ex
Theologia, & loco Canonici scientis, ad quam fue-
runt destinandi. Quam vero dicti seniores praeclerici
huiusmodi exercitarentur, teneantur infra tres dies
cum confitu infidelium, si Cauionis extiterit, in
tumento sacerdotiali astringendi, coram Ecclesia Cathedra-
li Capitulo, vel Abbat, vel aliis Prelatis
probabiliter, mittendo prefatos elegere. Electione autem
sua per seniores resolvem, vel maiorem partem num-
erorum, cum consilio: ut primitur ut iustificatio
ad quem parvissime, licetum eandem computando ea,
que computando fuerint de bono, & aequo, & compen-
sando viuum annum cum alio, debent affirmare que
quidem promissiones, pensiones, seu alia, que loco eorum
fuerint assignanda, per eos, qui ad eam solutionem re-
nubuntur, in festo Assumptionis B. Mariae anno quolibet,
collectoris ad eorum collectionem deputati, integrar-
iter persolvantur. Et per eos illi videlicet, qui ad flu-
dum Parvissime in festo Exaltationis S. Crucis, vel circa
illud, et vero, qui ad alia studia generalia, vel solemnia
fuerint deputati, in festo Beati Luce, vel circa singulis
annis infallibiliter transmittantur. Si quis vero abbas,
Prepositus, Prior, vel Administrator, vel quicunque al-
li, qui ad predicta solutione renubuntur, illi quod
ipsoj quilibet pro rata contingente in termino ad
huiusmodi soluere dicti collectoribus non curarent, te-
neantur ex tunc vltra quantitatem, ad quam erunt, ut
primitur, obligati, quantum partem eiusdem quati-
tates nomine pane soluere dicti collectoribus infra me-

VT autem omni pensionum huiusmodi levius sappor-
teur, contributiones, qua pro pensionibus studen-
tium, & inclinandorum predilectorum furent facienda
solvantur per Capitulum Ecclesie Carbedralis, & per
Abbatem, Priorum, Praepositum, secundum Conventum, &
quemcum alium administratorem monasterij, prior-
atum, locum alterius religiosi custodi, necnon beneficia-
torum quorumlibet beneficiorum canonicalium ad Eccle-
siam, monasterium, prioratum, vel locum alium, benefi-
ciisque, vel dependentiis ab eodem, iuxta duos fines
inter eos omnes, secundum taxationem, vel extimatio-
nem dictam in taxatu: sive non taxatu: sed beneficio
secundum taxationem proportionatius, & rationabili-
ter in excedere valorem ipsorum, in primo eiuslibet Ecclesie
Carbedralis, monasterii, sive prioratus: vel alterius loci
ipsius religione annuali Capitulo, faciendum per illum
qui eidem Capitulo presidet, & per ipsum Capitulum

§. 25. Et per quos illæ foluantur.

VT autem omni pensionum buiusmodi levius supponetur, contributiones, que pro pensionibus studiorum, & in literis predicitorum fuerint facienda, solvantur per Capitulum Ecclesie Cathedralis, & per Abbatem, Priorem, Propositum, seu Conventum, & quicunque alium administratorem monasterii, priori, loco alterius religiosum cuiuscum, necnon beneficios quorumlibet beneficiorum canonicarum ad Ecclesiam, monasterium, prioratum, vel locum aliud, beneficium, ut dependentiam ab eodem, iuxta divisionem inter eos omnes, secundum taxationem, vel extimationem dicente in taxatu: in non taxatu vero beneficiis secundum taxationem proportionatius, & rationabiliter iuxta valorem ipsorum, in primis cuiuslibet Ecclesie Cathedralis, monasterii, sive prioratus vel alterius loci ipsius religiosum annuis Capitulo, faciendum per illum qui eidem Capitulo praeuit, & per ipsum Capitulum.

seu mautem parvem ipsius. quam si forte in bussim annali Capitulo illius praesentie, & quibus etiam praesidenti, & visitatores per eum in prouincia tenuerint, & coram quilibet ipsis, autoritate Apostolica per certum Ecclesiasticum, & alio opportunitate remedia, ad illam factandam, appellatae infante compellere teneantur, donec ea, que per communem contributionem in supplementum bussim annali debent studentibus, & in strucitoribus presatis, in certo, & perpetui redditibus de nos pro his acquisiti sum agnoscant. Si qui vero ex predictis beneficiis pertinetis habeant adeo rurores, & excites, quae secundum communem extimationem non sufficiunt supportare eius necessarii erubibus, ad vitam contributionem bussim, ad eandem contributionem minime teneantur. Ad hoc, problemis ne illi Canonicis quod aqua beneficium quantumcumque modicum, vel aliis personis habent, nisi illi, vel ea omnia denegari, vel amissi, aliqua de dictis personis studentum agnoscant, quod secuū actum fuerit nullus penitus sit momentum, sive ipsi Canonicis bussim, & personam studentum remittat, beneficium aliquod quantumcumque medietate conseruat, voluntas quod adebat possessione ipsius, et ipsa pensio ipso facta, eaque primarius exigit, suauiter alterius agnoscant, ut non desit fluens de numero innotescat per literas a Sebe Apostolicas, vel Legacionis super prouisione Canonicorum, an queruntur istum obiectum obtentus, de pensione aliqua studentum predictorum cuiquam valeat prouideri, que postea annis dimicet, nisi fuerit de studentibus ipsa pensio per aliquum signari, alias nulla sit agnoscenda bussim ipsi iuri, & tam signari, quam res ipsiens, ad restituendum coram, que inde recepta fuerit teneantur, quem in libro eiusdem negotiorum dictorum Studentum esumptum, alienatione quicunque libratorum, qui dicta tradidissent, sint depositati, seu distinguiti, vel etiam obligati, & forum penitus interdicti, nisi studentum cum modo miseres libros emat, & etiam non sciat lucis suae immobilitate superiori obstante, velientes, quod libri predicti deficiuntur studentibus, ad Ecclesias, monasteria, & in alias, ad quas pertinuerint, liberae reuerterentur.

§.16. Distributio librorum inter colegium

Volumus etiam, quod si in Ecclesia, monasterio & loco alio religiosi eiusdem libri multiplicarentur, libro necessariis in Ecclesijs, monasterijs, & in alijs remanentibus, easteriorum librorum per astrolabium, sextulum, ad quam pertinetim de capitulo Capituli, seu Conuentus, vel manu parti obstat, fiat conueniens distributio inter Studentes eundem, sive prius de personis studentibus, quibus nulli brevidentur, & libro ut normam vel predictorum monasteriis scriptura, que haec Ecclesia, monasteria, seu loca huiusmodi conseruetur, promoto tamen, quod pulchritus, & utilitas in eisdem Ecclesijs, Monasterijs, sine locis distare remaneat. Si quoniam verò de Studentibus ipsi per se vel per alium, librum sive libras huiusmodi, qui si paruerint ad eundem contra lucis dilitus exire, aut in-

CAPVT QVADRAGE

gator, co*quod* si in studiis per securitatem et quantum, et
diligentiam, et voluntatem, et nobilitatem de studiis reveretur
et iuste, sed alio subrogatur, et etiam per suu Superiorum
potest sedis qualiter exegerit, posse potest. Postea ta
mē dico super reabilitatem huiusmodi diffensari, si Su
periorum suorum fuerit expedire, ut aut eius aliquo de ip
studiorum, et sic vita, laudabilis, et alias idoneas,
et auctioras, et ad Bacheloriatum, vel Magisterium
adspiciat, et habiles, de eis summa fructu scientie acqui
rentur p̄ficiuntur, et hoc habent. Prior dictorum studien
tium quoniam praeceptor, in cuiuslibet aliquo studiorum
instituto plorans, habens per prefecutus antedictos, et
propter alios ipsius mandat, et ordinat ut eis
quidam, et studia non renunciant, sed cum in scientia
proficiant, et studia Bacheloria? et honoris Me
diolani peruenient, latentes, continuare permittant, sp̄n
que at studiis, quoniam in scientia laudabiliter proficie
ntur, digni erit locis laudibus, honoribus, et pro
mitionibus etiam apparet. Prudentiam quoq; et prae
dictum, et alijs tractat convenientes in ipso Capitalo
primum quod Canonis ad dicta Studia transmis
sione non inveniuntur, et in eundem fieri potest, in
juncti connotari, sicutem quoniam, vel quartus ad mi
nus gravem, vel quartus, dummodo duobus ferunt
rebus sententiis.

627. Regimen canonicorū studentiū
quod esse debet.

Placuerat tempore valentes, & etiam prendere, ut disculpsentur in dictis factis pro tempore nos attinuerantur, sed de his gubernaculis & discipline, placuerat quod in Capitulo provinciali in quibus eam habuissent fidelia, Prelaticos virum de yis, qui de locis provinciali Capituli conuenire, vicinum loco vobis habebant, ex quo quatuor in plateret, posse variare, & maturi & experti, & agniti, qui ex dictis fiduciis viris nobis pro studiis & studentium constitutis, per annos sive duos sive tres in sequente tam Priorem tam p. legantem transficerent, & quibus eorum unde, murere tales ratiocinii erant, & quatenus in videtur experientia, & fortior autem esse prior, talis, qui sit potens & ager, & formosus, & concordes studentes & personariorum, & alioz beneficiis in bonis institutus, & a malo fiduciis separari, & quatenus sibi videbatur experientia, consistat ad alium non tam competentem, cùq; quod ad regimur preceptor disciplinam, Et potest latram habere a discipulis, & parvendit, & absoluunt, & cū eu diligenter querimus in istis studiis magis & traxerimus, ab amissi a quibus, & super quibus, & prout posset sapienter docuisse, & alios, seu per se alius eorum proponit in latraria, mensura, vel alio loco concorde classificans, & quis informandi, & instruendi, & tenet sub inservientibus disciplinam, & illos etiam crederet, ut ageret, vel diffidat, seu operibus racent rictum, & probatum, & proficiunt facti decet, videntur & laudandos, & bene, & fraudulis infelix est Prior studentum, & hunc tam Canonicis personis & studentibus expensis faciat moderatus, non superflua, nec diligentia, ut ratiocinio, cito, cito ad reddendum de recepto, &

gavent, et pro se fit oblationis per diecum uia ad quatuor hunc, et
in aliis obtinetur, & nobilissimum de studio reuocetur
et loco, ut si in subrogatur, & etiam per suum superio-
rum prout facti qualitas exigunt, puniantur. Posit ta-
mè dicta super inabilitate humismodi dispensari, si Su-
periorum ratione fuerit expedire, ut autem erit aliquis de ip-
se studiis, ut sit vice landabilis, & alias idoneas,
ut dicitur, et ad Bacheloriatum, vel Magisterium
et post uerba libellos, et eius fructu sicutius acqui-
rebat, per virtutem prius haberti, Prior dictorum studen-
tiis, qui pro tempore, in confusa aliquorum studentium
et uicem probatur, scribat presidentibus antedictis, ve-
rō proposito ipsius mandent, & ordinant cum codice,
quod est de studio non renoveret, sed eum in scientia
proficeret, et ad latum Bacalaureatū, & honorē Ma-
gisteri perveneret, in loco tamen, continuare permittat, spū-
tum & alios finis, quos in scīentia landabiliter profic-
erentur, digni atque laudibus, honoribus, & pro-
nominis ejus at opportunitate. Provident quoq; Presi-
denti, et aliis Prelatis sonuentibus in spe Capitulo
provinciali, quod Canonici ad dicta Studia transmuta-
re possint conuenienter, & idemius scripsi potest, in
proximis casis, sicut
sit Studentis in numero
apofelias, valigias
am, aut genitio-
liqua studentes pali-
deri, uel palliata an-
ta persona aliquo
tum barbituris, et
ad studia remittantur
etiam, quemlibet
Bacalaureatus
qui dictu Bacalaureo-
tus, et ceteris eligantur
et studiosus
faciat invenit summi-
ter, quod ibi possit
Ecclesie, monachis, &
dei servis.
oblorum in
citus.

in Ecclesia, modis
idem ibi magistris
et leci, monachis, & u
uoluntate per studia
permissum depon-
it, vel manu pecto
et Studentes entitatis
rur, quibus exhibe-
tur, et predicatione
et contemplatione
tamen, qui possunt
Nostri, & bachelo-
ri Studentes qui po-
tentes inveniuntur, et
a brevi distinxerit, uero

expedit in fine mensis uincubet, ut prout alias fibi vide-
bitur rationem illi, vel illi prouidit, & discrevit, quorū
dem Prior ad id duxerit deputando. Et quando ipsorum
studentium cōditio, seu demerita fuerint eos à studio re-
nūlādoz, idē Prior teneat id (consulte tamē, & caute)
antibz, Abbati, vel alijs prelato eoū proprio per sua
literae intimeat, idemq; Antistites, Abbat, et Prelatus
proprii eos reuocare debet, & in locis eorum totidem
Canonicos fabrigare per modum scriptū, applica-
tionē, contradictionē, vel reclamatio reuelū. Concedi-
mus quoque praedicto Priori, Canonicos studentes pē-
nisiarios, & alios etiam beneficiatos, quandiu fuerint
in ipsi studiis, ab excommunicatione, suspensione, &
interdictorum sententiā, per statuta provincialia, seu
cuiusvis Ecclesiæ monasterij, seu loci dicti e religionis, vel
per Diocesanum contra studentes in locis ubi erunt Studi-
a generaliter promulgati, onus uerius, etone pre-
missa, iuxta formam Ecclesiæ auctoritate apostolica ab-
soluendi, & cum eu super irregularitatem, quam sic li-
gitate celebrando diuina, seu alias se ingredendo eisdem,
per simplicitatem, & turu ignorantiam (non tam in
contemptu clausum) in interstitiis, dispendiis, auto-
ritate predicta liberam potestate. Per hoc verò dictos
canonicos studentes a potestate Antistitit, vel aliorum
Ordnatorum suorum, vel alieatis prelatis sui, nolumus
aliquatenus eximere, vel etiam liberare. Quislibet autē
dictorum Canonicoe religionis cuiuscum, huiusmodi
studii sc̄ientia, pensionarius, & aliis etiam beneficiatu-
ris, praefato erunt Prioris de quaque solidis Turonensem
parviori uis, vel eorum valore in alia moneta pro-
uidere annis singulis tenetur, ad quoniam solutionem
idē Prior, poset eisdem per censorum Ecclesiasticā, &
alio ipsius religionis remedia, auctoritate apostolica, pre-
moto appellationis obsecro coercere. Idem tamē Pri-
or sumptus nunciorum subeat, quos pro primis du-
xerit etiam mutando.

S. 27. Præsidentium munus quo ad cano-
nicoe studentes.

D isti quoque Præsidentes in singulū eorum pro-
vincialibus Capitulu depotent aliquem de illo,
qui debent ad dictum provinciale Capitulum conueni-
re, idoneam, ac vicinam studio, in quo Studentes buxi-
modi morabuntur. Et tam huiusmodi deputatus, qua-
etiam Visitatores in provinciali Capitulo ordinati diligē-
tis, & fideliter se informēt eaq; p̄ eos, de studiis, &
eōu pensionibus, & alijs circa hac statuta, & ordina-
ta existent, suerint effectu manipulata, & si qua inue-
niuerint non completa, eorum plenam relationem, & etiā
informationem, qualiter compleri possint faciunt in
proximo provinciali Capitulo eundem, in quo ordina-
ri debet, quod efficaciter compleantur. Habeant insu-
per Præsidentes prafati, & quilibet eorundem, facien-
ti agentur, vel alibi, senioperibus vacent illucit,
se faveant, & proficiant sicut decet, viuantq; lauda-
biles, & honeste. Provident insuper rāe Prior studen-
tium, quod dicti Canonici pensionary studentes expen-
sas faciunt moderatae, non superfluae, nec aliquante-
re excessivas, et q; cogat ad reddendum de receptu, &

foris sententias ipsorum recurrerint, congra satisfactione prouisa iuxta formam Ecclesie ab solvendi, & cum illis, qui huiusmodi ligantur sententias per simplicitatem, & iuris ignoratorem non tam in contemptum elemosinam diuinae celebrant officia, vel ingeserint se eisdem, super irregularitatem per eos exinde contractas, autoritate predicta dispensanda libet facultatem.

§ 19. Qua per assumentos ad gradus

vel per illum ad quem pertinuerint, ad buissons ne gilferium, seu dolti etiam bonorum promoventrum habere, & etiam admittant ut non obstante quod causae statutis, & confundunt uideamus Ecclesie quoniam, Mansuetiorum, & aliorum locorum religiosam eiusdem, non Parisiensis, & aliorum quorumque Studiorum idem traxi, seruantes confirmationibus Apostolicis, & cibis suis firmatibus alijs corroborari, & illis praestare

§. 29. Quæ per assumendos ad gratias
seruari debeant.

Rursum latum est, & erat ordinamus, quod nullius religionis eiusdem, ad recipiendum magistratus, seu doctoratus honorum de catere omissumatur, non prestito per eum primitus iuramento in presentia dicti Priori studentium, ac sex proborum, & discretorum ex studentibus antedicti, quod in assumptione ipsius horis, vel ante, vel post eius oceane circa circuus civis, reveres, vel alia non expendet, per se vel alium undeunque habuerit, vel fuerit sibi datum, nec quantum eo fuerit a quibusdam aliis expende permittet, ultra valorem duorum milium Tironensium argenti. Illi etiam, qui ad Baccalaureatum fuerint assumenti, iuramentum prostatu similiiter tenentur in presentia Priori studenter, & quator proborum, & discretorum de studiis memorarunt, quod huicmodi sui Baccalaureatu praestutus, ipsa die que Baccalaureatus erunt, vel ante, seu post, nullum festum, seu coniunctum facient, per se, vel alios, aut quantum in eis fuerit, fieri pertinet ut quisbuscumque alijs, etiam eorum consanguineos, vel amicos, adhuc statuerint, & etiam ordinamus, quod quibusdam ipsius religionis, qui dicitur a Pariseni, vel in aliquo ab generali studio per sex annos in Theologia studierint, in aliis primitis scienziis prius sufficienter instruerint, & alias sufficientes ad hoc, & idonei fuerint, posint in ipso Parisiensi Studio cursus Bibliie facere cœsuetos, qui vero per oculo annos in Theologia studuerint, librum sententiarum legere valeant (si ad hoc sufficientes fuerint) in Parisiensi Studio pralibato. & quod in eodem Parisiensi & alio quoconque Studio, in quo ad magisterium in Theologia licentia dari poterit, seu conficeretur, quoniam digni ad hoc repertiores extinerint, ad magisterium, & doctoratum in Theologia liberè admittantur. Ili vero religiose eiusdem, qui in ipso Parisiensi Studio vel quoniam aliud studio generali audiuerint in Canonica per sex annos, de quibz per tres annos ad minus audiuarint decretum (diuinitati sufficiens, & idonei fuerint) posint ad Baccalaureatum, & lecturam iuriu Canonica per sex annos, de quibz per tres annos ad minus audiuarint decretum, in eodem Parisiensi, vel in aliо generali studio in capite sua Religionis congruenti assam. Qui vero per quinque annos in Parisiensi, vel in aliо generali studio iura Canonica, per Baccalaureatum legerint, & de his primo fidem fecerint per eorum proprium iuramentum, & duorum aliorum testimoniorum iurantium se credere eos verum iurasse, posint se voluntari in capite similiter eorum Religionis congruenti, ad magisterium in decretum, vel ad lecturam Decretorum in eodem Parisiensi, & qualibz aliо studio generali, dilatatione, & difficultate multo & impedimento quibuscumque sublati, sicut ibidem consecutae sunt, eatis clericis secularibus. Et per

vel per illum ad quem pertinuerit, ad huiusmodi na-
gisterium, seu docto ratus honorem promovet et exal-
ta, etiam admittuntur. Non obstantibus quibus can-
que statutis, & consuetudinibus Ecclesiarum, Monasti-
riorum, & aliorum locorum religiosis eiusam, nam
Parisiensibus, & aliorum quorumcumque Studiorum i-
tare, itinerare, & confirmatione apóstolorum, & qua-
buscum firmat artibus alijs roboratis, & illa praeferantur.
Quibus in eodem Parisiensi studio caneri dicuntur, qui
nullus posset legere cursum Biblii, nisi idem factus
septem annis, nec permittatur legere fontes ipsius, si
boden studuerit decem annos, quando nullus canamus,
vel religiosus alius legat idem a Cenovice, vel ac
Bachalariatus gradum, aut Magisterij baccalaurei in
iure canonico permitteatur assumi, sed quodcumque la-
gularis rubra capa. Decretum legit, vel legere permit-
tit ut ibidem, aut nullus ibi legere valeat iura Canoni-
ca, vel ad Bachalariatum assumi, seu ac Bachala-
rius, legere Decretales, aut ad magisterium ascensum
in Decretu, sive docto fieri Decretorum, et alii
ram in Decretu assimi, ut ipsam continuare, usq[ue] ad
dem, vel in aliquo studio generali audirent iura Ca-
nonica per quinque, vel altera iura Civilia per tres annos,
aut alibi in Civilia per quinque, & in eis in alio
generali studio iura Canonica per tres annos, prope-
tum altera in statutis ipsius in Parisiensi studio dico
cōmeri, vel de cōsuetudine observari. & alii cōstat
ibis, vel statutis eiusdem Parisiensi studi quibusdam
que, & sub quacunque forma, vel expressione inveniuntur
in contrarium editu, vel edendu, ne non quodlibet
privilegium, & indulxit generibus, aut facultatibus, &
litteris apost. contraryis, Ordinationibus, Ecclesiis, monasti-
ris, locis, & alijs quibuscumque factis huiusmodi statutorum
magistrorum, vel scholiarum eorum, seu personis Ecclesi-
sticis, secularibus, & regularibus, exceptis, & in eis
cuiuscumque sunt praeventim, dignitatibus, coniunctionis,
aut statutis, sub quavis forma vel expressione volunt
concessi, per que praesentibus non expressa, vel tota
non inserta, esse in huiusmodi statutorum & inno-
cutionum, & singulorum contentorum in eisdem vel
valeat quomodo libet, vel diffiri, & de quibus quoniam
totu[m] tenoribus, plenam & expressam, ac de volo
ad verbum in illis, vel alijs nocte in litero fieri maneat,
quibus non intendimus quo ad alia in aliquo diver-
gent.

9. 30. Obicitur ad eam a Carolinis obicitur
obtinentibus.

Vit cultus ang eccliar diuinis, & religiosis tig-
diametris preculdulat, ita utrumq; quod Contra-
cire religionis eiusmodi, extra Ecclesias, Monasteria, seu
loca altae principaliat, obvientes Prioratu, seu quas
alta beneficia, quibus ad hos superius facultatis, ip-
si beneficij regule, & conditione, vel socios per Ordine
securi habere, suet a ipsorum facultatibus supererunt remi-
tar statutis. & conseruadim us contraria non ostendit,
quibususcumque, quodcumque foris, in loco eiusmam pra-
tus, seu id, ad quae hoc pertinuerit, prout seu cingit
noverit, & per sonu, & cum consilio & affectu sui Capitu-
lii, seu Cœtus, vocari ab eo, qui dicta beneficiis omniis
biuismodo supererunt, arbitriando agent videt.

CAPVT QVADRAGE

Quod & dico dicitur ei recte se ad ministratores, quia
fuerit Canonici in factu agnitus, elegante causa rati-
onabili arbitrio agnitus, recusent admittere sibi
deponit, vel se declinare & decenter in necessariis
presente legatur ad hoc per censorum Ecclesiasticam,
& aliam remedium appetere, & nobilissime de hu-
miliis indecessu pacientem, qui autem in Ecclesiis
Catholicae seu Monasterijs dignitates personarum
officiorum adiutoriorum etiam habentur, & in tis-
dem Ecclesiis, non arbitrio consenserint residere,
tunc ipsorum in omnibus cunctis in diuinis, quam
a superioribus extiterit familiisque exequiis pre-
fissimis in sua clauis non teneant, aut tali, per quod
confundatur profanatio missarum Ecclesiis seu Monasteriis
in ecclesiis, & cunctis generis. Et quia secundum praemissum
autem de Canonici Regularibus, qui in Ecclesiis, seu
Monasteriis consenserint residere, habeant extra m-
inistracionem beneficis alijs residuum facere,
in Capitulo autem ex cunctis Ecclesiis, & Monasteriis,
in Prioratu, & Capitulatu, vel maiori partem ip-
sorum, & cogito diligenter quod multius extra
prosperitatem tunc Capitulu, & beneficis facienda,
ponde rident, & gaudet loco certior, qui ex ea mit-
tetur, neque Ecclesiis seu Monasteriis fuerint sub-
iecti obtemperare antea beneficia simplicia, quibus
utriusque in omnibus cunctis, querunt ad tenuendum so-
ciones conseruantur scilicet ut, & proponant Eccle-
siis & Monasteriis viduulas Canonicis
superficieas, & dimidio ad hoc redditus be-
neficiis huiusmodi sufficiere dignoscantur.
Quod huiusmodi beneficia simplicia longe differt ab
eis, si Monasteriis & cunctis subiecti, & in Prioratu
& cunctis officiis Canonici residere consen-
serint, qui proponerentur de praemisso, cum sati-
sfactis huiusmodi expensis, obtinentes huiusmodi be-
neficia, & in omnibus cunctis, ad residendum in
eis propriebus, sed administrationibus depositentur,
eis seducti huiusmodi beneficiorum alter fuc-
tivitatem, cum erit enim per eos non intendimus
huiusmodi expensas, tunc se proponant bene-
ficiis huiusmodi, scilicet arbitrio auctoritate Capituli,
in quo in debito obseruantur. Quod si dicta bene-
ficia possunt in Ecclesiis, quem Monasteriis, vel
in eorum Prioratu, sed administrationibus sunt re-
sita, non sicut amale Capitulum ordinatur, tunc ta-
libus resista. Tunc rancum quod dantur cul-
tu emerito debet in breviter sic memorari.
3. In Canonici quid circa officia celebranda
tercure debeat.

Quod si bussimodo et voces seu ad monitatores, quibus
fuerit Canonici in sacris agnoscantur, cessante causa ra-
tionali arbitrio signantur, recusent admittere sibi
signatus, vel non sufficiens & decenter ut necessariis
prouidet, cogantur ad hoc per censorum Ecclesiasticum,
& aliam rem redemptioem, & nihilominus de hu-
miliando modicaria parantur, qui autem in Ecclesiis
Catholicae seu Monasteriis, dignitatis, personatus,
etiam, seu administratores alias habuerint, & in eis-
dem Ecclesiis, seu Monasteriis consenserint residere, co-
gent curia incumbens eis, tam in diuinis, quam
in alijs deinceps exercere, familiisque exceptuum
preferre in se clausura non teneant, aut talem, per quæ
non possint per se uniuersitatem in ipsius Ecclesiis seu Monas-
teriis scandalum generari. Et quia secundum prmissa
annulis de Canonis Regularibus, qui in Ecclesiis, seu
Monasteriis consenserint residere, habeant extra
extra ordinem, seu beneficio alijs residuentiam facere,
in Capitulo annuali cunctis Ecclesiis, & Monasteriis,
per fratrum, & Capitulum, vel maiorem partem ip-
sa fidei, & cogniti diligenter quo invenient extra
possidentia in dicto Capitulo, & beneficio facta,
pundi erunt, & quod loco corunt, qui extra in-
venient, in ipsa Ecclesiis seu Monasteriis fuerint sub-
sistunt. Obitimur antem beneficia simplicia, quibus
causa inuenient amarum, quorum ad tenendum so-
ciones non sufficiunt facultates; si propinquaque sint Eccle-
siis, vel Monasteriis a quibus illa dependent, in dictis Ec-
clesiis, vel Monasteriis residuentiam facere compellan-
tur, & habeant de prouenientibus dictorum suorum bene-
ficiis expensas, que in vilius modo in ipsius Ecclesiis,
vel Monasteriis residendo faciat illi, vel sua exsolat, qui
modo Ecclesiis, seu Monasteriis vultus Canonici
adserentes tenuerint; & immo ad hoc redditus be-
neficii bussimodo obtinente sufficere dignoscentur.
Quod si bussimodo beneficia simplicia longe distent ab
et ipsi, vel Monasteriis, quibus substant, & in Prioratu,
& administracione Canonici residere conser-
vatur, que sunt proponqua modo prmissa, cum sati-
ficiant finis expensas, obstante bussimodo be-
neficiis, vel administratores enim, ad residendum in

§. 32. Beneficiati subsint Superioribus.

Precipimus, quod Canonicis religionis praefatae, qua
laueoque in ipsa religione autoritate Sedis apo-
stolice, vel Legatorum ipsius beneficia obtineantur, obe-
diant Superioribus suis religionis eiusdem, ut propon-
tibus correctionibus, ordinacionibus, punitionibus,
& statutis, ac beneficiis huiusmodi ex causa rationa-
bilibus priuari, & ab illis amoneri posint, quemad-
modum possent, si foret per superiores suis de ipsiis bene-
ficiis eis prouisum.

§. 33. Locus infirmariæ existat,

Canonicis quondam circa officia celebraanda
secundare debeant.
Canonici autem in huiusmodi Prioratibus, seu ad-
ministracionib[us] commorantes, in Ecclesia horum
conventuum, conatu deo Prioribus, seu administratores si-
multaneis, Casuariis alias dicuntur, in Misericordia
rebus suis vel donacionibus oratione teneant, & in loco

Og - z *Date*

latus locorum, quantumvis commode fieri posset depa-
tare seu constitutis teneantur, eisdem infirmis suffi-
ciente de ledis, viduatisibus, servitio rebus, & rebus
medicinalibus, & alijs quibuslibet necessariis prouiden-
tia ad quae peragenda, & complenda, per Superioris suos
immediatos, & per Prædilectores, ac Visitatores, & tunc
quilibet autoritate apostolica per curfum Eccle-
siasticalium, & alia oportuna remeda compellantur. V-
bi autem administratores eorum, qui ad præmissa ren-
tia sufficiunt & ea peragenda non habuerint facul-
tatem, in annali Capitulo per ipsum Capitulum vel ma-
torem partem ipsius auctoritate apostolica ordinetur,
quod administrationes budiis suis sufficientes ad hoc
reddatur per assignationes pensionum, prout infra in a-
lio casu sub rubrica de viduatisibus, & alijs ministrarū.
§ 34. Numerus canoniconum.

§.34. Numerus canonorum.

Vnum sit consonum rationis, ut obtinentes beneficis ipsorum oneræ debant supportare, statutum quod in monasteriis, Prioratibus, & alijs beneficis quibuscumque extra praefatam religionem, cuiuscumque finit dignitati gradus, seu prementem (etia si fuerint Sanctæ Romana Ecclesiæ Cardinales) collatis, seu commendatis, vel de cetero conferendis, seu commendandis, tot Canonici tenentur, quod in eis tenterunt si per canonicos regulares Monasteria, Prioratibus, & beneficiis buuuimus regenter. Et quod nolimmois Canonico in eisdem monasterijs, prioratibus, & beneficis, committatur id quod supra, vel circa alios Canonicos habent fidientes, habebet exercere administrator Canonicus, si praefectus eisdem quantum ad ea, qua pertinet ad regulam, seu disciplinam, vel observantium regulam & quod quilibet predictorum buuuimodi monasteria, prioratus, & beneficia quomodo libet obtinentes, ad procurations, alia quilibet onera ipsis monasterijs, prioratibus, & beneficiis incumbentes, supportanda, per soluenda, & reddenda ius regie sunt affridi, quodque ad hec, & alia supradicta, autoritate Apostolica per censorum Ecclesiasticum, & alias compelli valeant per Capitulorum promulgationis Presidentes, & quilibet eorumdude, propter Superioris suos poscent, & debent campi Canonicas regulares si praefessi monasterijs, prioratibus, & beneficis memorant: nisi fuerint SEC. X. Cardinales, quos nolumus talium compulsionibus subducere.

S. 36. Lautac, coniuncta, & immixta sunt simplices.

Caveant in priori Abbates, Propositi, & reperi qui quisunque ipsius religionis, ne laxis iugis, & commissariis omnibus occupent, ut in vii postuum moderatos faciant, vel alio etiam ex officiis familiarium quoquam servitorum, aut servientiis, si permittant, necnon a tertium, seu vestrum naturam indecenti, & excessiva, vbiq; diligenter lassivo abstinere, & honeste, lassitudine conservari.

S. 37. Religiosis associati incedunt.

Dicitur quoque Abbates, necnon Proprieti, Item, Catechisticæ administratores, & professori illius religionis eiusdem, extra loca sua proficientes, sicut incedant, prout ipsorum congruit brevitate, & ita Canonorum numerus sufficiens fuerit, & ad eis non sufficiens facultates, Abbates, & alijs Prædicti fidei religionis sua duos socios secum ducant.

S. 38. Superioris predicta faciat obsecrati.

PResidentes autem in Capitali promulgabili, si iuris factores per ipsa Capitalia deputati, non trahi atque religiosis eiusmodi, quos ad suis subditis attingi possident, quod premisso diligenter obseruant, transgressores arguendo, & prout expedient iure puniendo.

S. 39. Ad Ordines promouendi qui, & quando.

Presentiis autoritate statuimus quod canonicas simplices obtinentes, & alijs beneficis in-

*Vetantur animalia, ac seculares, præter
hic exceptos.*

Probibet ne Canonis regularis in Ecclesiis Cathedralibus, monasterijs, seu loci alijs Conventualibus religiosis eiusdem, reuant aut narrant equos, seu alios rectiones, neu familiares, seu servitores habent secularis, infra tractione dignitatum, officiorum, vel administrationum suarum, que gesperint, sed eis permis- sunt nos nostri. In infirmitate tamen & cognitu monasterijs, & prioriatu & alijs officijs atque seruitiis alijs condamnibus posunt tenere servitores, seruitores honestos; si & prout in Ecclesiis, seu monasterijs, & alijs loci praediti fuerit balsius rationalitatem obser- vatum, non in exceptu, sed moderato numero, iuxta ab- bittum prelati immediati. Servitores autem secularis-

Deinde ex collatione sicut etiam ea communis¹⁵) se faciat ad scilicet decretum personarum. Primitus quoque Convenit, Digestatus, Personatus, Officia, sed administratio- nes, publicas, factib[us], et fiscus, etiam fiscaria, et alios publicos, camoraria, & similia, quae Ecclesie, & alijs fiscis Centraliatis, seu Collegatiis della religione, of- ficiis, et administrationibus, & beneficiis fuerint, etiam si administratio, et palmarum sit annexa, alius, nisi vice summum quantum animarum et agentium consenserit nequeat, aut concuerit. Et prius, Digestatus, Personatus, Officia, sed ad ministratorum haec modi obtinuerint, r[er]o tempore solatum, sicut commissionis eius facta de ipsib[us], & adopta posse non eis faciat, ut sacerdotum promoto- rum, vel alium ad Ordinem, quem Digestatus, Officia, et administrationes obtinent a regimenter de iure, conser- vatur, ne faciat, ante quamcumque valens de- gressus. Non usque commissionis, seu collationis fa- ciat, non rapuisse, decet uniuersi viri erit, & inan- quisque praecepsa pramissa, constante causa rationabili, adhuc posse non fuerit, seu priribatur, Di- gestio, Officii, Administracionis, & Beneficiis praedictis, etiam prius, ut ea ipsi iterum et vice nulla- confundatur. Nostra vero intentione existit, quod res ipsa constitutis quantum ad ea, quae de recipiendu[m] omnibus per fratres, & alios beneficiarios pramisimus, tunc post dies paucos a die publicationis praesen- tam, etiam cum in eorum annulis Capitulo facta auctoritate, et ut etiam, qui in praesenti talia beneficia sint, vel inde publicationis tempore obtineantur, ita deinde ex legitime facta efficit, alioquin quum ad eam legem non pertinet, et ad recipientem fisco- lispergente dictis ordines sunt aperte, nisi foret alterius nomine, quod est ab humeris suis suscepimus or- ganis.

§ 40. Vefium præfinitio.

Dicitur fore conscientia, ut Cenovis religione praestantes scilicet morum. & vite, sed etiam huiusmodi
et infirmorum resurgere possit, dicitur in
imam, ne dicit Cenovi extra septa Ecclesiarum,
destitutorum, seu locorum formam proficiens,
potius aliter respectus habentium quam capas, seu
modicas brescias, & reduplicatas, in clochiar, calares,
vires, & virtus sua, vel coniuncte legimus leudabem
loquuntur, Monachorum, & locorum formam. V-
erum, sicut absum manuarium, seu tabardorum,
et vestimentorum, vel clochiarum notabilem ha-
bitant, eisdem Canonicis penitus probato-
rum, danturque quaque quod in Ecclesiis, Monachis
& aliis religiosis prafata, in quibus Cenovis
potius anteriora species de panno lance consue-
to, sive quod in locis loci cappe de Clovo,
supradictis rite nuncupantur, ipsa honestas, non
longiora, vel leviora notandas portare de-
bet, & temporibus consueta. Deferant etiam
qua binundata festa omnium Sanctorum vix ad
tempore Pasche, infra septa quarantunera Catho-
licorum Ecclesiarum reigunt, ac ministrantur.

etiam in colla fuerit, seu commissus) se facient ad suadendum promovere. Prioratus quoque Conveniuntur, Dignitatis, Personarum, Officiorum, seu administrationis, publicae scilicet, theatra, eleemosynaria, portuaria, camaria, & similia, quae Ecclesie, & alijs deo Consuetudine sunt. Collegati dicitur religione, scilicet ea administratione, & beneficia fuerint, etiam si ipsorum sit, seu administrationibus animarum cura velutario sit antea, alicui, nisi vicecum quantum eum attingere conseruarequeat, aut comitetur. Et priuatus, Dignitatis, Personarum, Officiorum, seu administrationes bimundi obtinuerint, sofit tempore collationis, seu communionis ex causa de ipsius, & adepti positionem eum si facient ad fæderatum promovere, vel alterum ad Ordinem, quem Dignitatis, Officiorum, vel administrationes obtinent a reuere, confundere, si statu, nec contra a quoque valent de cunctis. Non inquit communione, seu collatione facient contra primis, decernimus foras ita, & in auctoritate quae tacta pro amissione cestante causa rationabiliter adiuvant promotionem suorum, sed Prioratus, Dignitatis, Officiorum, Administrationibus, & Beneficiis prout eis privati, qui ipsi iterum ex vice nulla uno conseruantur. Nostri vero intentio non est, quod non constitutio quantum ad ea, que de recipiendu solum per Priorum, & alios beneficiatos premitur, dicunt potius deus menses ad publicationem præsentis constitutionis in coram annali Capitulo facta imponget, & eis etiam, qui in presenti ratiâ beneficia dicunt, et duia publicationis tempore obtinebunt, tenendo etiam legitime suis effectu, aliquoquin quam ad item legittimum pertenerent, a recipiendum secundum principia dictis ordines sunt affecti, nisi foret alterum consensum, quod eis ab humeris de susceptione oritur causaret.

rum, & aliorum locorum immediatos Superiores ipsius religionis non habentiam, in quibus monasterijs, scilicet fæteri duodenarii Canonicecum numerus, sicut batellus ipsas ibidem non consueuerint deportare. Sancta ecclesia Claustrum, caputulum, refectorium, & dormitorium, non caputij, sed aliam formam habent viuantur. Caputavero si ea per ipsos extra loca predicta deferrit contigerit, sicut honesta, & illa, que cum cappa, mantello, clochis, seruandonibus portantur, unius cum eis, & eisdem colori existant, non ex præstigio, aut insinuacione laudabilis cappella certi coloru, aut formae sicut confecti portare, alii autem si de panno sufficiunt, illius enim cappe exinde debent, color existant. Per hoc autem non licet portare cappula, vel cordone dulos, seu elobas eius, quibus alias portare licet non existit. Prohibemus etiam, ne dicti Canonici de cetero ferant portaceras de ventris. Variorum, aut Squatorum cum Dorfis permixti, sed sint de Caudibz simpliciora, vel albis, vel nigris, aut griseis. Præcipuum etiam, quod Canonici dicti a religioni infra Ecclesias, & Claustra locorum Caibedralium, atque omnia Conuentualium, seu Collegiatorum ipsius religionis, & alii conuenientia inter incidentes, portent super pedicula magna, & amplia, auctior extensus Ecclesiæ confusione rationabilem, que in longe undine manicarum vlera manum quaerant, digitus transversalibus, vel circa, & ultra medium tubum, vel circa in sua longitudine protendantur. Extra Ecclesias vel claustra, & loca predicta, & oblique sub cappulis, & cordonibus, seu clochis, vel mantelli in locu debito ut possint super pediculis, quorum manus, vsque ad palmarum in latitudine, vel circa, & eorum longo iugulo usq[ue] ad medianam tibiam, vel circa protendantur. Per hoc autem nolamus derrogare consuetudini quorundam locorum, quia ab antiquis vel ab institutione habent vsus superpediculatum ad formam Rocchetorum, ut Camisia-

§ 40. Vestium præfinitio.

Dignissime consenserit, ut Canonici religionis praestare non sciam morum, & pte, sed etiam habitus & instrumentorum resurgent honestate, dicitur in- nunc, ne dicti Canonicis extra septa Ecclesiarum, Monasteriorum, seu locorum suorum proficentes, personam aliis vestibus habent, quam cappe, seu mantelli busculis, & rodowellois, seu elachitis, calates, vel cito, juxta vsum, vel coniunctudinem lundibris Ecclesiarum, Monasteriorum, & locorum suorum. Vix, tenuerit abusum manticularum, seu tabardorum, excepit rauditorum, vel clochiorum notabiliter hancem breuitatem, eidem Canonicis penitus prohibita. Præcepimus quoque quod in Ecclesiis, Monasteriis, & alijs locis religiosis praefaste, in quibus Canonici capsa parte anteriori apertas de panno lante confundere deservit, so quod subdamus loci cappe de Cloro, in capella ubi agitur inveniuntur, ipsas beneferas, non minus longitudine, vel breuitate notandas portare deinceps, & temporibus consueti. Deferant etiam capsa beneferias a sella omnius Sanctorum usque ad sellam Patris, infra septa, quarumcumque Cathedralem Ecclesiarum religioni eiusdem, ac monasterio-

seu Monasterij, tam ex inscru, quam intrinsecus unius
foris, ipsamque tam Abbatem, quam Prepositum, Pri-
ores, & Administratores, ac ceteri quicunque Canonici,
& alij per proprios votum Antifites, vel abbates, seu a-
lios; abbates vero, & ceteri Prelati, Superiores proprios
eisdem religiosa non habentes, per Prudentes pro-
vincialibus Capitulo, seu per quemlibet eorum, ac per
Visitatores in ipsi Capitulo deputandos, tenere & ser-
uare cogantur. Qui vero vellet, vel habuit contra or-
dinationem presentis constitutio, deferre præsum-
pserit, per dictos Superiores, vel per Prudentes, sive
per Visitatores, seu eorum quemlibet, sic debet puni-
tus, quo ceteri a similibus arceantur. & nihilominus
ab ea usitate velut prohibita pauperibus erganda.
Et si infra statutum quindecim dierum à tempore moni-
tione, seu preceptis suis fatis computandum, refusa, vel
habitu huiusmodi non dimittit cum effectu, vel ab-
latione predicta restiterit, si beneficiari sacerdoti, per
quatuor mesium statutum ab administratione tempo-
ralium si suspensus, non beneficiari vero, dicto tempo-
re si inhabilis ad Ecclesiasticis beneficiis obtinetur
quocunque. Qui autem exhibens se in publico, habuit
(super indumenta scilicet linea) temeritatem, ne
monitus emendare voluerit, iuxta a præmissis persona-
rum distinctionem, dicto suspensiō, & inhabilitatis
panis per idem tempus incurat. Insungimus insuper
Prudentibus, Visitatoribus, & Prelatis alijs religione
prædictis, ut contra transgressores eorum, que circa ho-
nestatem vestrum, & habitus superiori sunt flatuta, pro-
ut ad eos, & eorum quemlibet pertinuerit, monitione
predictam (quam transgredio cu[m] nota fuerit) facere,
non omittant. Et nihilominus, Prudentes, & Visi-
tatores predicti, mouere tenentur abbates, Prepositos, &
alios, ad quos id pertinuerit, religionis predicta, ut pra-
missa, que ut predictum est circa honestatem vestrum,
& habitus sunt flatuta, sacerdoti, & faciant ab alijs sub-
dicta pars diligenter obseruari.

S. 41. Exitus de monasterio quando
permisus.

VT in religione predicta a via etur dissolutio, & obe-
dientia teneatur, distridu subibimus, ne quin
Canonice dicta religio de Ecclesia, Monasterio, vel
loco suo Conventuali exeat, nisi primi us obtent licen-
tia ab illo, qui eam valeat impetrare, quauis consue-
nit contraria non obstante, quoque causam sui exitu
veraciter, & absque fiducie exponat ei, a quo erit licen-
tia obtinenda. Qui vero huiusmodi licentiam concesserit
Canonice clausitibus nullam administrationem,
vel beneficium obtinendib, terminum redundi quantu-
m convenientius poterit brevorem assignet. Sane ad-
ministratores, & beneficiari, qui habet residere in clau-
lio, possit dari licentia sine preficatione termini, si hoc
concedent visum fuerit expedire. Si quis autem exi-
teret extra Ecclesiam, Monasterium, seu locum alium
Conventualis, sine licentia, vel in termino assignatio
iusti causa cessante, non redierit, porro, que in tali casu
per flatutam, vel consuetudinem eiusdem Ecclesie, vel Mo-
nasterij, seu alterius locis consueganda fuerit, infligatur ei-
dem. Et si super hoc flatutum, vel consuetudo aliqua non

existat, pena que sequitur, infligatur videlicet quadu-
le, qui infra novem dies post exitum, seu terminum pre-
dictos redierit, ultimus flet in Choro, & secunda qua-
siuntes. Illa vero, qui infra huiusmodi novem dies non
redierint, panis que sequitur imponatur, videlicet quod
à porta regulari, parlatorio, seu ab loco decantari
et lastrum, cum Magistro Novitiorum, vel aliis alicui
deputato ad Capitulum venient, campanam, sonaria,
& canticas tantum habentes, superpellitum in habitu,
ac seruam, seu virginem manub, sui servent, cum
quibus in dicto Capitulo venientibus recipia, & reci-
pienta culpa sua, coram omnibus Verbreuerat, & noli-
minus alia penitentia sua panis pro qualitate donum
imponatur eisdem secundum arbitrium imponeatur.
Quod si sine scandalo huiusmodi penitentia puto,
in panaria aliis secundum sui Prelati arbitrio, &
proborum, & seniorum Conventus consilio concur-
tur, quem in dicti Conventus presentia facere concu-
runt, pro viuentibus, non beneficiari sacerdoti, quae gerunt
penitentia, vel administrationis, quae gerunt
penitentia, neque ramus pro se, seu loci eorum, neque
penitentia, non beneficiari sacerdoti, qui secundum
arbitrium, scilicet secundum suu ipsa recepterint, quoquomo-
dum. Secundum etiam probandum, ne fingant,
siquantur, vel simulant se fore principales debitores,
ut illi de aliis, & vere non principales, sed
secundum volunt, uero in talibus contractibus, ut
potest, similes concepti, & ac aliis suo nomine,
ex parte ipsius, redditus, preventus, bona, &
cautio, & similia, vel similitudine, neque in frau-
di, vel dolu, infortiante, vel aliis praegerit, & resipue-
runt, sicut in factis, & in aliis scripturis in
factis infra continentur quod uera, redditus, posse-
sunt, omnia similia, preventus, seu bona, ad ipsos,
nisi aliud sit, seu quae alia bona ipsius religio-
nista, seu debita fuerit, sunt, vel esse aident,
ut patet, & flatutem curam, & dilectionem person-
am pedebant, & ad ipsas personas pertinente, vel
huiusmodi sunt alii quoque in contractibus similes
facilius, & similius facilius, vel fieri procu-
rari, & ea prædicta etiam in huiusmodi contractibus
comparata, & similius facilius, aut eu conscientie, pra-
dictis, & aliis factis, & aliis scripturis in factis
infra continentur, ut in pozo de furore fuerit soli feci-
ti, & subiecti, Monasteria, Prioratus, administrato-
rii, & alia prædicta etiam in huiusmodi contractibus
comparata, & similius facilius, ut in pozo de furore
fuerit, & alio modo, ut in factis infra continentur, exponit
autem sententia in ipso decretum subiacet. Quo-
dico premit, & excludit, ut non poterit remane,
cautio, & similia, duci necesse, & ut duos numeri duci
siquantur, & ut superioribus resolvetur, quod si non fe-
cunt, facilius excommunicari incurrunt, & a-
lii per actio excoficiorum debite puniuntur, & tamen quod

§. 43. Facti contractus prohibentur.
Malorum caedes, in damnum, & praeditum
sufficiunt, & divitiam, & aliorum locorum prout
expedita docit, committuntur, opportunitate obviare
medio quantum cum Deo possimus salutriter cupi-
cere, & confidere, vel quoniam administratores, & alij Ca-
nonici, hec omnes religiose existunt, praeterea religio-
ne, & negotiis, que gerunt, fraudulent, & rido-
ment, & malitiam, vel ficti contractus inter, vel mu-
tationem vel filii sapientem, sive proprio, sive fide-
i, vel quoniam alios aeternis alienis, nead etiam con-
juncti iniquitatem publica, vel authenticis, aliquo
tempore, & parte, strate, nepote, vel consanguinitate,
scilicet aliis coniunctis, officiis, familiari, & ceteris, a
magistrato recipere intendo, vel aliis, pecunia, &
panaria, & similia, non equos, boues, que animalia aliis
nisi ex alio bona, ex quo in uiriatatem locorum, qui
impedit, & vel administrationis, quae gerunt so-
cietas, neque ramus pro se, seu loci eorum, neque
penitentia, non beneficiari sacerdoti, qui secundum
arbitrium, scilicet secundum suu ipsa recepterint, quoquomo-
dum. Secundum etiam probandum, ne fingant,
siquantur, vel simulant se fore principales debitores,
ut illi de aliis, & vere non principales, sed
secundum volunt, uero in talibus contractibus, ut
potest, similes concepti, & ac aliis suo nomine,
ex parte ipsius, redditus, preventus, bona, &
cautio, & similia, vel similitudine, neque in frau-
di, vel dolu, infortiante, vel aliis praegerit, & resipue-
runt, sicut in factis, & in aliis scripturis in factis
infra continentur quod uera, redditus, posse-
sunt, omnia similia, preventus, seu bona, ad ipsos,
nisi aliud sit, seu quae alia bona ipsius religio-
nista, seu debita fuerit, sunt, vel esse aident,
ut patet, & flatutem curam, & dilectionem person-
am pedebant, & ad ipsas personas pertinente, vel
huiusmodi sunt alii quoque in contractibus similes
facilius, & similius facilius, vel fieri procu-
rari, & ea prædicta etiam in huiusmodi contractibus
comparata, & similius facilius, aut eu conscientie, pra-
dictis, & aliis factis, & aliis scripturis in factis
infra continentur, ut in pozo de furore fuerit soli feci-
ti, & subiecti, Monasteria, Prioratus, administrato-
rii, & alia prædicta etiam in huiusmodi contractibus
comparata, & similius facilius, ut in pozo de furore
fuerit, & alio modo, ut in factis infra continentur, exponit
autem sententia in ipso decretum subiacet. Quo-
dico premit, & excludit, ut non poterit remane,
cautio, & similia, duci necesse, & ut duos numeri duci
siquantur, & ut superioribus resolvetur, quod si non fe-
cunt, facilius excommunicari incurrunt, & a-

§ 44. Ficti contractus prohibentur.

Misfractum, atque doli, qui per nouos religiosos excedunt, in datum, & preiudicium laicorum, Prioratum, & aliorum locorum prout capacitas dovit, communisuntur, opportunis obviate modis quantum eis de ipsius patrum capitulo, et consilio consilii proibitum, ne abbates, Praepositi, Priori, vel quibus adiutoriis, & aliis Cameris, seu conuersis religiosis eiusdem, pretiis extirpi religiosum, vel agitatorum, qui gerunt, scandalosos, vel dolosus, aut similes, vel factis contraria inter, vel mutua inimicitia vel si a sapientie, sive proprio, sive fide-

§. 44. Mutua quomodo recipienda

Monaestorum, & locorum religione eiusdem dispensandi, quia ex mutuorum contratu p[ro]lunque prouenient, praeacare consilium intendentes, statim, quid Abbas, Prepositus, Prior, seu quisvis alius (etiam apostolica Sedis Notarii) religione eiusdem, quib[us] per ipsum fuerit mutatum [sic] p[re]cipuum, ultra summarum conuentu p[ro]videntia per annale Capitulum, seu maiorem partem ipsius taxandam, infra scriptam solennitatem obseruet, videlicet, ut qualib[et] de predictis Superioribus eiusdem religione non habens, qui habeat recipere mutum sicut adhuc, trahatur ad misericordia, & consilium duorum dierum non continuatorum, seu interpellatorum, cum Capitulo, seu Conventu suo diligenter habeat, & maturum. Et nihilominus de confessu seu Capitulo, vel Conventu, mutum huiusmodi recipiatur ab eo. In Monasterio vero, Prioratu, & administratione, & conuentuali, vel non conuentuali Superiorum immutatum in eadem religione habente; conuentuale videlicet, cum conuenientiis, in non conuentuali, cum conuenienti Superioris Ecclesie, Monasterij, & locis, & ad ipsas personas pertinente, vel de aliis suis vel alios quo[s]cunque contractu similes considerantes, & deois confici facientes, vel fieri procurantes quod licet Ecclesia, Monasteria, & alia loca religione ipsius quicunque praedicta, ac ut, redditus, & possessio[n]es, sive alia locis sive damnis facili granati, obligato[n]es, & alias impedientias de se ferentes & levante quicunque modo. Se atem omnes prenominales, in graue, & onerar predictum administracionum suorum talia committentes, vel factientes, que ex conscientiis, prae-aliis ponata sunt, nisi infra duorum mensium spaciu[m] attempore venturam, non committunt huiusmodi mandamus, ea quantum cu[m] posse fuerit tali fecerit, & b[e]ficiis, Monasteria, Prioratu, administratio[n]es, & loca predicta rediderint, seu eadefacti velim, seu talibus diligenter laborant, & excommunicatis sententes, ex ipso dictum subiacere. Quod si prius effectuauerit non poterit reuocare, tenetur isti aucto[n]is dies mesius, illos duos immedieate superante, sive Superioribus reuelatae quod si non sententiam excommunicationis incurrit, & alicui predicta exceptione debite p[ro]muntur, rauter quod

lantes, seu necessitates conuant, ob quas no[n] citur
fuisse contrarium, qui super hoc fideliter exequendo iu-
ramenti viuculo astringantur, alii rictus inhibentes,
ne corum, que debentur Ecclesiis, Monasterijs, seu locis
alij religionei eiusdem, reuulsio fraudulosa, & notabiliter
damno a quoq[ue] v[er]o sicut attentari. Permitimus
tamen, quod si antist[ep]t, abbas, aut alij quiunque
administratores religionei eiusdem, a locis alij dicti re-
ligionei, quibus subiicit, sint maleum remouit, & casu
aliquo eudente virile, seu necessarium occurrat, cui fac-
currir non valeat, nisi v[er]o ad dictam summatam communia
prudentia taxat, mutuum contrahatur, licet
sit ei[us]dem ab[us]o solemnitate buismodi, & panu in-
fracrit, ut tali causa v[er]o p[ro]videtur, tantum ab[us]o
fraude qualib[et] summatam recipere mutuo, quantu[m] ne-
cessaria fuerit pro casu prefato. Recipientes autem mu-
tuum in casu buismodi, Superioris eiusdem religionis
non habuerint, in Conuentibus preipsis: Si vero Super-
iores talis habuerint, eisdem Superioribus, & nihilominus
suum Conuentum habeant infra dicto
dies postquam corum habere comode posse
terunt, id expouere, & de his, qui in ipso contractu inter-
venerunt eos certiores reddere teneantur, & conficiantur
in dicta scriptura si ipsi Superioribus, vel Conuentibus
viximus fuerit expedire. Prelatus autem, seu quicunq[ue] admis-
trator, qui semel recipit, sive particularuerit, sive si-
mul, summatam communis prouidens (ve
prouidit) praetaxat, quod, unque mutuum recipiat
ultra eam, nisi esset modicum, quod ramam quar-
tam partem eiusdem summae non excedat, tenetur sub
infra scripta penitentiam secundam plenariam ob-
seruare. Quod si Abbas, Praepositus, Prior, vel adiutori
alii dicti religionis quicunque nomine censeatur,
contra prouisa facient, mutuum ultra dictam sum-
matam communis prouidens taxat, ab[us]o dicta so-
lemnitate recipiendo, laem sibi commissum, aut iara,
redditus, seu possessiones ipsius exp[re]sse obligauerit, vel
literas, vel instrumenta concessione, vel recognitione
super hos concessos, seu alias submissas (nisi infra sex
mensies immediatae sequentes obligationes, & submissio-
nes huiusmodi cesserent) sit ei ex iure tunc d[omi]ni
compleverit, Ecclesia interdictum iugessit. & in posteris
Praepositi, Prioris, & alij administratores Superiorum
eiusdem religionis, non tam conuentum, habentes, si
prefatum interdictum per alios sex mensies, praefato
sex immediatae sequentes pertinaciter sustinuerint, sint
ex iure a suis administrationibus so[lo] penit. donec obliga-
tiones predictae tollantur, & eorum administrationes
rediret indumenta. Sufponit autem buismodi
durante, Superioris immediatae aliter suffosorum
administrationes eorum recipiant, easque per se, vel a
lii fideliter gerent, & indumenta pro posse reddere stu-
diant, ac nihilominus suffosorum ostendit aliter punire,
prote calpe qualiter exegerit, non omittant. Si quis au-
tem taliter suffosorum Superioribus ipsi in predictu
de facto contradicere praesumperit, & in contradictione
huiusmodi per dicto dies pertinaciter perseveraverit,
excommunicacionis incurat sententia ipsi factio
quam si sustinuerit pertinaciter animo per sex mensies, dig-

nitate, officio, administratione, seu beneficio per am-
pliata, seu obtento prius.

S. q. Locationes que damnatae sunt.

Quoniam extimus prouida locatione locorum re-
proventu[m] locorum ipsorum plurima portula ba-
ne abbatis religionei eiusdem, salubri probandum esti-
ne Abbates, Priors, Praepositi, & eis careri administrato-
res religionis ipsorum, sine causa necessaria, relata, inca-
sa administrationi commissa, vel prouentu[m] ipsorum
corum, ad firmam tradere, seu locare profanare. Quel-
sive causa huiusmodi facere voluntatis, & Capitu-
lum, seu Conventum habent, non tam Superioris
religionis eiusdem, debent cum eodem Capitulo, seu
Conventu[m] prouidere tractatum de causa sua, &
de quantitate pretij, & sub quibus obligantur,
& de persona illius, cui summa, vel obligatio duabus
fuerit facienda, sive quaque facere cum consilio ipsius Ca-
pituli, seu Conventu[m], vel maioris parti eiusdem. At-
torum, seu Conventum proprium, & vicinianus
Superior[is] eiusdem religionis habent, non tam
cum ipso Capitulo, seu Conventu[m], sed etiam con-
dem Superior[is] dicti non tractatum praedictum, & con-
Capitulo. Capitulo seu Conventu[m] ipsorum, vel maioris
partis, ac de dicti Superioris licetis, & non alter ei
eis procedant. Statutum Prioris, vel Praepositi, aut alij
administratores exciterint, non habentes Causam,
sed antistitem, Abbatem, vel alium Superioris religionis
eiusdem, tractatum predictum cum eodem Superio-
re prouidit, & cum ipsius licetis, & non alter lo-
cans firmam, seu locationem praefata. Per hoc si
nō intendimus prohibere, quo minus redditus, &
p[ro]uentus administrationis suarum locar, seu rendit
valeant absque solemnitate premia ad temp[or]um
mucr[um], iuxta morem in regione in qua erant, sicut
seruari statutu Ecclesiastico, Monasterio, vel ab-
bati locorum religionis eiusdem, si quis sibi faci-
vit, & regnante obsecrat. Visitatores
quis in provincialibus capitulis deputati, cum visi-
tatione locorum conuenienti camus, Prelati etiam, &
ad homines cum sacra opportunitate, diligenter in-
quisiunt, & bona predicta, nec faria pro inslu-
dane locorum tenentur in loco eiusdem, & prouideat,
quod perpetuauerint in eis, aliter, reporte faciat
modi, & secundum quod culpa exigerit, puniant
admonitiones. Adoper[er]e presidente praefatis, cu[m] possessiones
abutimur, ut suarum locorum suarum fuerint, invenientia,
a bono nobis, & se mouentibus reporta in ad-
ministracionis ipsi consuet. Hi vero, qui habent supe-
riori dignitate eiusdem, locu[m] indumentaria facien-
tia, quorum vnum in loco subiecto seruari &
convenientem cogunt, ut per ea, in qua Ratu ad
militiam ipsi se receperint, valeant apparere. Fiant
autem bonorum invenientia, & registra per tabu-
lum, vel scalam in aliis locis publicari, praefi-
tio[n]e suarum, adiungimus etiam, quod praefectus Ec-
cl[esi]astico, monasterio, & locis alij dicta re-
gunt, qui bona nobilia prioratum, administratio-
nem, & locu[m] suarum libet religione eiusdem,
sufficiuntur, & causantur in eis, temp[or]um huiusmodi
locorum suarum, seu illa durante obsecratio ex-
mungitur, vel obsecundine, seu alia causationibus ad
sufficiunt, & vestimenta, seu alia ornamen-
ta locorum suarum deputata: accipit etiam tam pro a-
guadis, quod pro aliis ipsius locorum suarum si-
ta

videns Ecclesiastica iurisdictione, & correctione dun-
tare, & per Ecclesiasticam iurisdictionem, & coercito-
rem exercitum mandari. Finis autem, seu locationes
ex predictis predictis contra premisa factis, im-
finet, & quilibet documenta super ei
infectis, privata care decernimus, & nullis exciseri
permittimus. Et nihilominus abbates, Priors, Praepositi, &
iun[ti] administratores superiorem religionis eiusdem
si dent, qui contra fecerint, per Presidentem cap-
tio[n]em, per Visitatores deputandos in eis corrigitur.
Ceteris per locifices, abbates, seu alios immenda-
ti spouenses seruari in eis sum sunt fuerit, in quinta par-
ticipi locationis, seu firma, fabrica, seu in ornamen-
ta locorum suarum, & loci, cui inveniente faciunt
aplicata, & alii debet p[ro]uidentur.

S. q. Registra, & archivia conficiantur.

Veritatem, non asterius, & aliorum loco-
rum religionis eu[de]can, bona, & iura salubriter
conferunt, statuimus, quod praefectus Ecclesie Ca-
pitolii, monasterii, prioratus, & administratio-
nis aliquip[er]ea, que dicti religionei habent, non tam
cum ipso Capitulo, seu Conventu, sed etiam con-
dem Superior[is] dicti non tractatum praedictum, & con-
Capitulo. Capitulo seu Conventu ipsorum, vel maioris
partis, ac de dicti Superioris licetis, & non alter ei
eis procedant. Statutum Prioris, vel Praepositi, aut alij
administratores exciterint, non habentes Causam,
sed antistitem, Abbatem, vel alium Superioris religionis
eiusdem, tractatum predictum cum eodem Superio-
re prouidit, & cum ipsius licetis, & non alter lo-
cans firmam, seu locationem praefata. Per hoc si
nō intendimus prohibere, quo minus redditus, &
p[ro]uentus administrationis suarum locorum in loco suarum
religionis eiusdem, & se mouentibus seruari. Visitatores
quis in provincialibus capitulis deputati, cum visi-
tatione locorum conuenienti camus, Prelati etiam, &
ad homines cum sacra opportunitate, diligenter in-
quisiunt, & bona predicta, nec faria pro inslu-
dane locorum tenentur in loco eiusdem, & prouideat,
quod perpetuauerint in eis, aliter, reporte faciat
modi, & secundum quod culpa exigerit, puniant
admonitiones. Adoper[er]e presidente praefatis, cu[m] possessiones
abutimur, ut suarum locorum suarum fuerint, invenientia,
a bono nobis, & se mouentibus reporta in ad-
ministracionis ipsi consuet. Hi vero, qui habent supe-
riori dignitate eiusdem, locu[m] indumentaria facien-
tia, quorum vnum in loco subiecto seruari &
convenientem cogunt, ut per ea, in qua Ratu ad
militiam ipsi se receperint, valeant apparere. Fiant
autem bonorum invenientia, & registra per tabu-
lum, vel scalam in aliis locis publicari, praefi-
tio[n]e suarum, adiungimus etiam, quod praefectus Ec-
cl[esi]astico, monasterio, & locis alij dicta re-
gunt, qui bona nobilia prioratum, administratio-
nem, & locu[m] suarum libet religione eiusdem,
sufficiuntur, & causantur in eis, temp[or]um huiusmodi
locorum suarum, seu illa durante obsecratio ex-
mungitur, vel obsecundine, seu alia causationibus ad
sufficiunt, & vestimenta, seu alia ornamen-
ta locorum suarum deputata: accipit etiam tam pro a-
guadis, quod pro aliis ipsius locorum suarum si-
ta

seu beneficiorum partem
et dominare sive,
locatione locorum res-
ponsione informe al finem,
plurima perturbat huius-
alibet problematis solu-
tione etiam administrati-
onem necessaria, ut in illis
vel presentem operam
locare praeferant. Quod
et voluntate, & Capitu-
lare, non tamen Separare
sed edem Capitulare, fa-
cunt de causa huiusmodi,
ut quibus obligacionibus
sive obligatio bus modis
re cam confisi opere ca-
soriis pati encomiis, lim-
ite propter, & milio-
nis habentes, non sive
aumento, sed etiam cum
tum perebente, & an-
tenuit usq[ue] ad finem, vel
licentia, & non ait a
vel Proprio, ex al-
li habentes Casuum, ex
ali Superiorum, ne-
cum cum eodem impo-
tentia, & non ait si
praeferant. Per his
modum redditus, &
parum locare, seu re-
messa ad tempore
in querent, fulminan-
tia. Maustrari, nolo-
rum. (Ex qua super hoc in
Si tamquam ex humi-
norum ad tempore
et, contingit infre-
ctu[m] quodcumque pres-
erit annos excusat, tunc
obligari. Sicut mi-
ca, firmo, seu locatio-
nem per eadem praefer-
ant, seu condicione, su-
mum, et invenientur
super iuris Ecclesie
da traducant, neu me-
veritate, seu cunctis, vi-
tra, vel fiducia, locum
sue sub locato, vel ipso
sue presentem Contra-
sum, et fructum, & fide-
xperim premunt, non
in excessu finitum, in
iustissimam congre-
tum regnum oblige-
tum, sive finis locorum
sive finis locorum necesse ra-

tibus teneri subi consueta, vasa vinaria, & coquina-
ria, lectorum etiæ, & alia suppellicilia necessaria, seu vasa
(nisi forte auræ, vel argenteæ furinæ) nullatenus oc-
cupare, vel exinde apparet, aut sibi appropriare pre-
sumant. In apprehendendo quoque bonis alijs constituta-
tionem scilicet recordationem Bonifacij Papa Octavi prae-
decessoris nostri super hoc editam, que incipit: Præstanti
diligenter obseruent. Qui vero secus fecerint, iuxta qua-
litatem delinquentium personarum penas incurvant, quia
per Constitutionem tandem eius transgressoribus im-
ponuntur.

§. 47. Alimentorum præstaciones non differantur.

Quam si ratione consueta illæ non debet onera-
rescere, qui rerum comoda complectuntur, ita-
tum, quod Antifites, Abates, Prepositi, Archidiaco-
ni, Piores, & Administratores cateri religioni præfatae,
qui censu, redditus, pensiones, seu quacunque similitudine,
debet, vel debebunt in posterum pro alimentis quotidianis, vel pro vestimentis in Ecclesiis Cathedralibus, mo-
nastryis, preposituri, prioratu, officijs, & ad vincula-
tionsib[us], seu alijs loci religioni eiusdem, sine in blado,
vino, carnibus, levo, pescibus, pecunia, seu rebus alijs qui
buscunque consiliant, illa ei in terminis consuetis, vel
prædictis, seu in antea præfigendis, integrè solvere non ve-
mittant. Quod si Piores, Prepositi, Archidiacioni, &
ceteri Administratores eiusdem religionis, ea in ipsi ter-
minis, vel latere infra mensum non soluerint, requisiti,
quancum ascenderit quartia pars illius debiti, ultra ipsius
debitum nomine posse solvere tenentur. Et si infra alijs
mensis iame mediæ sequenti non soluerint, tam parva,
quam etiam ipsius debitum principale, eo ipso finit (do-
nec de prediçis fuerit integraliter satis factum) a tem-
poralium Administrations suspenſis, & Prelatos, duran-
te suspensiōne prædictis, ministrat per alium temporalia
beneficiis illius, qui suspenſionem incurrit, supra dicta.
& satis faciat de prediçis. Antifites vero si post lapsu
terminum requisiti infra duorum mensium spaciū, à
die requisitionis brusmodi computandam factis facere
concepserint, panam tertie pars debiti incurrit
irremissibiliter eo ipso. Abates autem, & alijs Prelatis
religioni eiusdem, si post requisitionem consimiles in-
fra mensim satis facere concepserint, incurrit pe-
nam consimilem ipsa facto. Et si Abates, & alijs Prelati
huiusmodi, per alijs mensis sequentem, solvere non
curaverint, à stallo chori, & loco Capituli deputatu[m]
eisdem, sint ipso facti, & tamdu[m] remaneant suspenſi, donec
integraliter de debito, & panam satis facerint me-
moratis, nulla remissione profutura eisdem. In prediçis
ramen casibus de primis alijs debito satis facta Antifites,
abates, & alijs Prelatis libere, inferiores vero de suorum
licentia Prelatorum remittere valeant penas præfatas
alijs, quam à præfatis Antifitibus, Abbatibus, &
Prelatis sibi debitis pro prediçis. Instituti libub[us] regu-
laribus inherentes, statim, ut Canonici in Ecclesiis
Cathedralibus, monasterijs, sive locis alijs Collegiatis,
sive Conventualibus dictæ religionis constituti, consue-
tu[m] sive ipsi quinimum abusu contrario non obstat
in reselliorio comedant in communis, nisi in casibus

III quis

in quibus, & prout videtur alicum est, seu permisum extra rescelorum concedere, secundum regulam & canonica instituta, prouisus quod illi, quicum invenit omnis prouidendi de vicu Canonici eidem prouideant sufficienter & decenter, non in pecunia, sed in vidualibus, prout cuiuslibet opus erit, de qua sufficientia vidualium tradetur, & si expedierit ordinetur in Capitulo annali, determinentes, quod si qui redditus, vel pensiones alicui ex Canonico singulariter baletius pro vidualibus facient assignati, nullatenus dimittantur eidem. Nos enim assignationes huiusmodi revocamus, & pro reuocata haberi volumus, & eas fieri deinceps prohibemus. illi quoque quibus incumbit onus de vestimentis, calciamentis, & alijs corporis induimenti necessariis dicti Canonici prouidendi, eidem prouideant sufficienter, & decenter, & tempore congruo iuxta supereratram facultatum, & conditionem, seu qualitatem regione. illud quod dandum est singulari, pro vestimentis, & alijs prædictis, ordinent & teneant si opus fuerit in annali Capitulo memorato. Ad hoc subiungimus, quod est, qui predilecta administrare tenentur, ad ea omni excusatione resistente, ut premittitur missa etiā per Superiorum suorum, vel in defensione eorum, per Visitatores, vel Presidentes in Capitulo provinciali deputatos, & eorum quilibet compellantur, nec audiatur, si dicant priuilegium flatum, ordinationem, vel confuerintem contraria se habere, aut pro sua personis, coram, flatu ructa personarum, & officiorum decenziis substantiandis se afferant indigere nullo quog, super hoc appellatio nullana supplicatio est profita. Et si tertio monte per aliquas diuersas competencia inter alias momenta arbitrio reliquenda, præmissu effaceretur pars contemporanea, remanentur a suis administrationibus vel officiis, ipsaq, alijs personi idem prædicta complete valentibus conveneruntur. abbates vero, Proprieti, Priores ac ceteri, etiam apostolice Sedis Notarii non habentes Superiora religioni iustas, vel habentes, si prefint Colligunt, seu Conuentibus, qui de predicitu prouidre tenentur, non habentes quidem Superiorum, & Visitatorum, & eorum quilibet: ceteri veritatem ab eisdem, quam etiam a dicti sui Superioribus per censuram Ecclesiasticam, aliq, remedij ad hoc congruentibus ad eum conuenientur, eisdem Superioribus nisi suos subdolos: ne non dicti Presidentes, ac Visitatores, nisi abbates Priors, & alios supradictos officiarios ad præmissa compulerint; in Capitulo provincialibus granter arguendis, & salter corrigendis, quod cedat ceteri in exemplum. Ceterum si redditus, & prouenient dignitatem, officiorum, seu administrationum quibus omnis predicitum incumbit, aut dicta vidualia, vestimenta, seu alia pro vicu seu vitudine necessaria Canonici ministerando non sufficerint, posit Prelatus in suo annuali Capitulo, cum consilio & assensu iusdem Capitulo, vel maioru partis ipsius, auctoritate apostolice prioratus, administrationibus, & alijs beneficiis per Canonicos della religioni solitu gubernari, quibus eorum supportatis oneribus ad hoc sufficerint facultates (vocatum est h. Prioribus, vel administratorebus,

alijs beneficiatu, qui eisdem præfuerint) embargos, petuas imponere, pro sufficiens supplimento dicta vidualium, & vestimentorum, & aliorum necessarium, pro babitu corporis dantaxat, quod quidem penitentes excuse, tamili, qui eisdem prioratibus, administrationibus, & beneficiis alijs, tempore huiusmodi impositionis præfuerint, quam successores eorum solent teneantur.

§. 48. Etius carnium quando prohibitis.

Vi salutis auctori portis fermatas, latentes, quod in iuncti Canonici religioni prefata, ad ipsi carnium dieb Sabbati, & per item Aduentum Domini studeant distinxerit, non vestimentis, vel contraria quibuscunque. Super affirmatio verò ab eis huiusmodi carnium in quartâ feria & St. Iustegesima, Prelati seu aib, a quos fit distinxerit, confidines & statua, antiqua & nova, honesta & rationabili suorum locorum servent, & facient operari in tamq; qui ad maiorem abundantiam sunt affinitate, hoc eum carnium non intendimus indulgere.

§. 49. Accubitus sunt in dormitorij &c.

Ruris precipissim, quod Canonici religioni iustas residentes in claustris omnes sicut, vel si multitudine eorum non sinit saltem quanto plures eis ipsi modo poterunt, in una domo dormiant & quaque nocturna regulari instantia Canonica, non balest preparatas cameras sine celia, exceptu q; qui proprie neliu, vel valeritudine corporis, ac propter coniunctiones seu festas, que geruntur, vel in alijs usi iuxta dispositionem sui Superiorum rationabiliter recessant. Statuum eiusq; quod in dormitorij cella non habentibus, cella de caco nullo sicut. Permutantur, quod in eisq; sunt de eis sam scadie, evanescunt a parte anteriori debent operari, ita quod a translatione, bi qui intrant facient confusurantur. Et ruris quod per Prelatus locorum infra sex mensis a tempore, quo præsentes constitutions faciunt publice, vel negliguntur, sicut non valentibus, per iustitias provincialibus Capitulo deputatos, in prima visitatione, quam impenderint, omnes tales cella ad actionem partis debent operari. & si super hoc fuerit aliquis refutatus, vel impedimentum præstante, seu præfatis præstante, vel ad id dantes auxilium, confunduntur, vel rem, publice vel osculte, vel huiusmodi cella ut usi facere præsentem, excommunicationem invenientiam ipsi scelto, quos etiam ipsi Prelati, & Visitatores prefati, per alios sicut, & ipsi religioni recte valentes super huius autoritatem Apostolicae concordie, ibiusmodi autem excommunicationem ipsi scelto posunt absoluere per Visitatores prefatos, vel per Prelatos immediatos estum. & cum ei saper integritatis, si quam per eam contrarerint, per similitudinem, & ratio ignorantiam (non tam in contemplacione, celebrando divina, vel se ingredendo eisdem, per eisdem reat diffendi).

§. 50. Priuilegia, & mobilia non transcedenda.

Religionis eiusdem confitentes ceteris, & præstue dñe dispendi capentes. Barum, &c. si quo libet, & deinceps, flor nocturni & diurni, ad diuinam missam, & singuli Canonici studeant conseruare, non transcurriendo, aut fringopando, sed tra-

ex administratione iustici della religioni Presidents, aut Imperi Canonici, seu conseruare religioni eiusdem principiis, literis, vel instrumentis a concessa, seu confidite, non libertatis propriis omnibus, rebus, seu iuribus, utrūque, aut rebus, seu argenteis dinisi culti iure, aut rebus nobiscilis vel pretiis ipsorum, extra iuris, Mandatorum, Prioratum, seu administracionis huiusmodi denomina iporum, apud eam conseruant, vel propria, et se quisunque alijs frumentis transforas, & se teneri præsumperit (nisi infirmorum modum faciat, prout possibile fuerit a clericis exercitari, vel eadem loca, seu administracione ipsa, etiam spicium indecessu reddiderit) etiam prædicto ipso, tandem donec præmissi, ut praesertim eundem, ab administratione temporalium se sepe, complexo, vero Canonum, vel conseruare, ad hanc in ista quilibet religioni ipsius obtinenda, faciat, etiam in iure inobligato, quoque per immediatam unioportionem ipsa, etiam ultime præmissa, cum eis conseruantur, et ipsi Presidenti eius, etiam in obligeantur manifeste pfectis in provinciali Capitulo, seu Visitatori, per ille Capitulo deputatos pena graviori pfectari.

§. 51. Missarum celebrazione iniungitur.

Hocnam Prepositi, Priori, & Administratore, populus Canonici della religioni in Ecclesiis, mandatis, & alijs eorum locis Conventualibus residens, in (s; non frequenti) saltem bi in septimanis, vel plenis, eisq; saltem in Prioratibus, vel alijs locis non Conventualibus, saltem semel: in fideliter vel alibi missarum, in qua quidem dies saltem semel, saltembius & dicta deuotio, Missa finaliter celebretur.

§. 52. Et Eucharistie suscepio.

Alteri Canonicis non sacrae sunt vobis collatum, et non quilibet quendam saltem semel conseruant, quilibet modo reverenter, sufficiunt Eucharistie sacramento nisi forte de propria Confessori confitatis aliquam recitabilem casam, ad tempus ab eo præposta eorum aliquip dixerit abstinendum. De his autem, baris, confitendum, ordinacione, in hac observantie Ecclesiis, monasteriorum, seu locis publicis non, quibus frequenter pro certis diebus, conseruare, communicate, vel celebretur debent, vel semel celebendo locorum onera supportare, in aliquo de hismodi deogete, adiumento quod abbates, priores, seu ceteri loci Conventualibus Prelati, seu quilibet, rationabilis causa ceperint, Missa ab aliis prestant, & nichil omnino in solemnitas ferme, de summae esti fine loci Missa solemniter celebranda.

§. 53. Diuinorum Officiorum recitatio.

Hocnam etiam quod in Ecclesiis, monasterijs, prioriis, & locis Conventualibus, cum modestia humiliter, & deinceps, flor nocturni & diurni, ad diuinam missam, & singuli Canonici studeant conseruare, non transcurriendo, aut fringopando, sed tra-

ca administrationi ianuam dicti a religione Præsidens, aut
In episcopis Canonici, seu conuersis religioni eiusdem
prodigia literarum vel instrumenta concessa, seu confe-
deratae libertatis, possessoribus, rebus, seu iuribus
iuribus, aut ipsa auro, seu argentea divino cultui
admodum, non reliquias ornamenta Ecclesiastica, li-
beris auctis alias ostendit vel preciosas iporum, extra
tempore transire, etiamque prioratum, seu administratio-
nem diuina modi, in dacionum iporum, apud suos con-
sanguineos, vel propinquos, seu quosunque alias fra-
udulentem transire, seu tenere presumperit (nisi
in duas manuas suacum faciat, prout posibile fuerit
utilitate sed excedere, vel eadem loca, seu admini-
stratoreis idem ipsum indemnem reddiderit)
extremo periphero, etiam dona premissa, ut pre-
fatorum mandantur, ab administratione temporalium
ipsorum, complexo vero Canonico, vel conuerso, ad
hunc etiam eiusdem qualiter religionis ipsius obtinenda,
et ergo laudes celestibus, quoque per immediatum
exponit ipsius, facti actione premissa, cum ei sue-
re conseruantur dispensatum. si Presidente eiusdem,
extremo Antigae non fuerit, culpa existentia man-
ifeste Presidens in provinciali Capitulo, seu Visitato-
ri per idem Capitulum deputatus pena graviori
siderat.

§. 54. Reliquiarum &c. conseruatio.

D Enique solliciti sunt antistites, abbates, Propositi,
Priors, Sacristi, & administratores alij religio-
nis prefati et quocunque nomine censeantur, qui in
cubit Ecclesiæ, Oratoria, altaria, reliquiae, vasa, cor-
poralia, vestimenta, & alia ornamenta Ecclesiastica,
munda & nitida conseruare, & sacre ab alijs cōser-
vare. Et breviariis quoque Missalibus, alijs, ubi, &
vestimentis, ac ornamenti quibuslibet necessariis, iux-
ta facultates & exigentiam locorum suorum, ecclesi-
si, & locis ejdem eminio prouident, seu facient pro-
uideri, quod si premissa pro pose adimpleri neglexerint,
et ea complenda competentibus remedyi compellatur,
& si opus fuerit pars prouentuum beneficiorum eorum
per superioris recipiatur eodem, & in predictorum
proutissem per aliquem idoneum conseruantur.

§. 55. Fori vñs damnatur.

In saeculo religione præfata prohibemur, ne anti-
stites, & alijs eorum loca Conventualibus res-
tient, et si non frequenti saltem bū in septima-
decimæ autem in Prioratu, vel alijs locis non
Conventualibus, saltem femei, in scholis vero vel alibi
conveniunt, sibi quædam diec saltem femei, sal-
temitate & debita deuotione, Missas studante cele-
bretur.

§. 56. Et Eucharistie suscepitio.

Propter Convenit non sacerdote vñbilest cõstitu-
tum, per istudque ap-
petentes, in prima visitatione
cela ob exterritum
vel suorum aliquip
antes, seu propter pio-
rum, confessorum, vel
laicorum celo, non
vacuacum, etiamque
ipsi Prelati, & Episcopi
quædam religione neutra
apostolicae civitatis libe-
ritate si ipsi non necessi-
ter prefates, vel per inde-
em per superrogationem
per similitudinem, &
in contemplacione
endo euero, per clementi-
tia non transferenda.

Hortamus etiam quod in Ecclesiis, monasterijs,
sive locis alij Conventualibus, cum modestia hu-
milijs, & deuote, illorū nocturna & diurna, ad diuina
officia vñscerit, & singuli Canonici studante conve-
nit, non transcurrando, aut syncopando, sed tra-

§. 57. Venationumque.

§. 57.

& conuersoribus suis
contra regulares, & con-
gregantibus, pof-
tos, & alia bona con-
tra, & fepenitentia
adhibita, & piquet-
cum arguunt, rel-
atum nomine, in pa-
tialibus diversimode la-
neos apparet, &
am occultant, & de-
am amovuntur. Deter-
mitiones dictas
ficiuntur non subduc-
re etiam in vita pof-
to, forte admodum at-
la, quaqueque conser-
voque nullum canons
entia a quecum re-
sonis, & conuictis
que religiose tradidit
eipsoe proprieitate, o-
vel in pedimentis ap-
plicatis, seu prefere-
bantur, & nunc in
dicto relatu facili-
menem pofit nomen-
stem, & predoluntur
selavent, & referv-
uerint, fin te ipso
imprimitur, & impa-
cti ostenduntur. Cen-
to, & seorsim, ne-
alg prelati eorum mo-
tate buonam & pio-
rum modis a predictis
supradictis excludantur.
Tentant inquit in
finis annubus Capitu-
li omnes prepositos, &
latus extollens, & pro-
& restitutus pof-
tronique.

& conuictus am-
sum, multa maius, & fa-
cilius quod confutato. O-
nus evidenter de uo-
ti faciunt, vel confu-
tare vel aliquo quia re-
cipi, & admittantur
sunt prius, tunc
pro redditione indebet a
miferans bulle
contra confutato. in-
terim novitas non habet
res, cum parva di-
ferentia, si uolu-
dus, illevidus, qui
est talis iure, quippe
quod.

6.62. Eiechi, & fugitiui paniuntur.

Neciamen religiose prefata vaganti occisionem

balente scilicet propria detinimenta incurvant,

fauorem & profectis, Preteri, & alijs ad quos id per-
mittitur, legimus, & ecclesias de oratione suo, requirant fe-
cilius suauitatem, qui fin Ecclesiis, seu monasteriis sua
impotenter, secundum ordinem regularem recipian-
tiu[m] falso & divino disciplina, quod si disciplinari incor-
plicatur, culturam nostra prouideant Pre-
fectoris, & alij praediti, ut apud eisdem Ecclesiis, seu
quaestorij locis competentes a communis fratribus
ad eorum regulem ponentes ad agendum paniscentiam;
dilecta & uicaria missentur eisdem, nec patet
qui fratellus, aut cuiquam alterius accessus ad eos, nisi
prius a superiori petta licentia super hoc. & obtem-
pore buonam fugitius, vel ecclesias, inobedientes in
venient, excommunicari, & tandem faciant ab Ec-
clesiarum prelatu excommunicatis pronunciari publi-
camente ad mandatum ipsorum bimilliter reveran-
te, vel statutis, quod Prelati, & alijs, ad quos
pertinet in predictione curae sacerdotis regulari
constitutio[n]is & quando pro gravitate culpa debebunt
excommunicationis, & tractatu probabito cum eisdem.

6.63. Prædictioris dictio Ordinariorum
non prædictetur.

P[ro] p[ri]m[is] vers[us] i[n] dictio Ordinariorum non
mentem derogat.

6.64. Iffuso illa publicandi in Capitulo.

V[er]o tamen statuta huiusmodi, que religionis eius-
dem saueri sapienti, & profectum, ad concordiam

confessorum ordinis notitiam deducantur, ac

reuelabitur, & fideliciter obseruantur ab eis, suthorita-

te apostolica prædictum tenete præcipimus, quod fla-

nigatio in primis Provincialibus Capitulois ex-
istens, a principio usque ad finem publicè legantur,

& monasteriis publicantur, coramq[ue] singula copia, fin-
p[ar]i tunc, monasteriis, atque locis religiosis eius-
dem habentibus Capitulo, Categia, seu conuentus per

fratentes dicti Capitulo eorum, scilicet singulis

monasteriis, & item effigientis expensis tamen Capitu-

liorum seu conuentuum quibus huiusmodi danda fue-
nit, conseruenda quodque in singulo Ecclesiis,

monasteriis, atque locis dicti ordinis, statuta & prefata b[ea]t[us]i

concordia statuta, & conseruandis dicti or-
dinis, & privilegiis quibususcunque, si qua forsan buonaf-
ficiatur per nos editis obseruantur, omni quad[ue] bre-
viter probare certum. Nullergo, &c. Si quis, &c.

Dat. dominica, idibus Maii, Panificatus nostri anno

quatuor.

(*) (**) (***)

Lb. II.

I.

CAPVT QVADRAGESI- M V M Q V A R T V M.

De nonnullis Capitulis Prouin-
cialibus pro executione prædi-
ctorum Constitutionum Be-
ne dicti XII. celebratis.

Q Via fruſtra conduntur leges,
nisi ſint, qui eas faciant execu-
tioni demādi, ob hanc cau-
ſam parum viſum eſt sanctissi-
mo Pontifici. Conſtitutiones
huiusmodi ſaluberrimas con-
didiffi, niſi illas delinfiſi per

ſingulareſ provinciarib[us] literarum Apo-
ſtolicarum executoribus curaret quātocius excu-
ſionē demandari: quod in nonnullis provincijs
effictū eſt flatim, & congregatis Capitulis Pro-
vincialibus, ac in eorum conuentibus prædictis
Conſtitutionib[us] promulgatis, & feruari manda-
ti, nam in provincijs Taraconensi, & Ceſarau-
gustana, referente Ioanne Trullo lib. 1. cap. 11. ad
tempore anno 1340 coactum eſt Capitulum Pro-
vincialē in caſtro Regio ciuitatis Illerdenſis,
in quo ipſe Benedicti Duodecimi conſtitu-
tiones fuerunt promulgata. Similiter in Provincia
Romana, & in cathedrali Eugubina tunc regula-
ris anno 1344 die 4. Maij coactum eſt aliud Cap-
itulum Prouinciale, in quo iuxta formam dicta-
rum Conſtitutionum creati fu[n]t Visitatores Ec-
clesiarum, & monasteriorum dicti Prouincia
Romanæ inſcripti canonici, videlicet: Prior S. Frigida-
ni Luce visitare debeat, & teneat unnes Eccle-
ſias, monasteria, & loca conuentualia exiſtencia in
Ciuatatis, & Episcopatibus ciuitatu Castelli, Eugu-
bij, Urbi Veteri, Viterbi, & Roma. Dominus Iacobus
Prior cathedrali Eugubine fæcotorum Marianis, & la-
coi visitare debeat, & teneat omnes Ecclesias, mona-
steria, & conuentualia loca Ciuatatum, & Episcopatuum
Perugia, Cluia, & Florentia. Prior fæcile Maria No[n]
Rome visitare debeat, & teneat omnes Ecclesias, mona-
steria, & loca conuentualia Ciuatatum, & Episcopatuum
Beneventi, Neapolis, ac etiam in Regno Sicilia, &
in Apulia. Prior fæcili Andrea de Mesciano Florentia vi-
ſitare debeat, & teneat omnes Ecclesias, monasteria,
& loca conuentualia Ciuatatum & Diocesis Lucensis.
Prior sancti Ioannis de Urbe Veteri visitare debeat, &
teneat omnes Ecclesias, monasteria, & loca conuen-
tualia exiſtencia in Ciuatibus, & Episcopatibus Fir-
mano, & Ascalone: Extant acta dicti Capituli Eu-
gubij in Archivio Ecclesiæ cathedralis. Bonifacius
quoque Nonus anno millesimo quadrin-
gentesimo primo mandauit Abbatu[m] Sancti Petri in
Cecloareo, necnon Prioribus Sancti Frigidi-
ni Luce, & sancti Augustini Fisarum congrega-

F P

T C